

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- Kommissionens forordning (EF) nr. 1668/98 af 29. juli 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1669/98 af 29. juli 1998 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1670/98 af 29. juli 1998 om ændring af eksport-restitutionerne for hvidt sukker og råsuksker i uforarbejdet stand 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1671/98 af 29. juli 1998 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 49. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1408/97 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1672/98 af 29. juli 1998 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 1998 om importlicenser for visse æg- og fjerkrækødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Rumænien og Republiken Bulgarien 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1673/98 af 29. juli 1998 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 1998 om importlicenser for visse fjerkræprodukter, som kun accepteres i forbindelse med den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for fjerkrækød og andre landbrugsprodukter 11
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1674/98 af 29. juli 1998 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 1998 om importlicenser for visse ægprodukter og fjerkrækød i forbindelse med forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96 13

Kommissionens forordning (EF) nr. 1675/98 af 29. juli 1998 om fastsættelse af i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 1998 om importlicenser for visse produkter fra fjerkrækssektoren i forbindelse med forordning (EF) nr. 509/97	15
Kommissionens forordning (EF) nr. 1676/98 af 29. juli 1998 om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for køer og kvier af bestemte bjerggracer i henhold til forordning (EF) nr. 1143/98 kan imødekommes	17
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1677/98 af 29. juli 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (!)	18
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1678/98 af 29. juli 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 3887/92 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger	23
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1679/98 af 29. juli 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1099/98 og om delvis refusion af den importtold, der opkræves i forbindelse med et toldkontingent for maltbyg	29
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1680/98 af 29. juli 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 936/97 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød, og forordning (EØF) nr. 139/81 om betingelserne for henførelse af visse former for frosset oksekød under pos. 0202 30 50 i den kombinerede nomenklatur	36
Kommissionens forordning (EF) nr. 1681/98 af 29. juli 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie.....	37
Kommissionens forordning (EF) nr. 1682/98 af 29. juli 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 17. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1978/97	39
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1683/98 af 29. juli 1998 om salg til forudfastsat pris af oksekød, som visse interventionsorganer ligger inde med	41
Kommissionens forordning (EF) nr. 1684/98 af 29. juli 1998 om udstedelse af importlicenser for frosset mellemgulv af hornkvæg.....	47
Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/98 af 29. juli 1998 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn	48

(!) EØS-relevant tekst

Kommissionen

98/476/EF:

- * Kommissionens beslutning af 21. januar 1998 vedrørende skattebegunstigelser i henhold til § 52, stk. 8, i den tyske indkomstskattelov (Einkommensteuergesetz) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 231) 50

98/477/EF:

- * Kommissionens henstilling af 22. juli 1998 om oplysninger, der skal forelægges ved ansøgning om vurdering af et lands epidemiologiske status med hensyn til overførbare spongiforme encephalopatis ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 2268) 58

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 659/97 af 16. april 1997 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2200/96, for så vidt angår interventionsordningen for frugt og grøntsager (EFT L 100 af 17. 4. 1997) 62
- * Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 214/98 af 28. januar 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 411/97 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, for så vidt angår driftsprogrammer, driftsfonde og finansiel fællesskabsstøtte (EFT L 22 af 29. 1. 1998) 62

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1668/98

af 29. juli 1998

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. juli 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0707 00 05	052	71,6
	999	71,6
0709 90 70	052	47,8
	999	47,8
0805 30 10	382	60,7
	388	62,5
	524	67,2
	528	54,3
	999	61,2
0806 10 10	052	121,8
	400	292,6
	412	187,0
	600	75,8
	624	163,8
	999	168,2
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388
400		77,5
508		108,4
512		71,6
524		76,3
528		57,2
720		167,0
800		142,8
804		117,3
999		98,5
0808 20 50		052
	388	88,0
	512	56,6
	528	90,5
	999	85,2
0809 10 00	052	172,7
	064	121,7
	066	108,4
	999	134,3
0809 20 95	052	480,4
	061	260,9
	400	287,3
	404	387,3
	616	264,5
	999	336,1
0809 40 05	064	77,0
	066	58,6
	624	206,5
	999	114,0

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1669/98

af 29. juli 1998

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1148/98⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2 og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68⁽⁴⁾; denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning;

den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam; denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noter eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten; standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68;

ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ; ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens;

der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en

ringe mængde, der ikke er repræsentativ for markedet; der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling;

for at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68;

undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris;

når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95; såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told;

anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 38.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24. 6. 1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 27. 6. 1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til forordning om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KN-kode	Repræsentativ pris i ecu pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, i ecu der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	6,84	0,08	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,24	—	0,00

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1670/98
af 29. juli 1998
om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1581/98⁽³⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1581/98 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for

tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 1581/98 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 206 af 23. 7. 1998, s. 32.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. juli 1998 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Restitutionsbeløb	
	— ECU/100 kg —	
1701 11 90 9100	40,71	(¹)
1701 11 90 9910	39,66	(¹)
1701 11 90 9950		(²)
1701 12 90 9100	40,71	(¹)
1701 12 90 9910	39,66	(¹)
1701 12 90 9950		(²)
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —	
1701 91 00 9000	0,4425	
	— ECU/100 kg —	
1701 99 10 9100	44,25	
1701 99 10 9910	43,80	
1701 99 10 9950	43,80	
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —	
1701 99 90 9100	0,4425	

(¹) Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

(²) Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1671/98

af 29. juli 1998

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 49. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1408/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1148/98⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, andet afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1408/97 af 22. juli 1997 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾, foranstalles dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1408/97, fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 49. dellicitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 49. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1408/97, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 47,050 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 38.

⁽³⁾ EFT L 194 af 23. 7. 1997, s. 16.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1672/98

af 29. juli 1998

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 1998 om importlicenser for visse æg- og fjerkrækødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Rumænien og Republikken Bulgarien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1899/97⁽¹⁾ om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i æg- og fjerkrækødssektoren af den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3066/95, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2699/93 og (EF) nr. 1559/94, særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtning:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for tredje kvartal af 1998, vedrører for visse produkters vedkommende mængder, der er mindre end eller lig med de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud; for andre produkter overstiger de de disponible

mængder og skal derfor nedsættes med en fast procentsats for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. juli til 30. september 1998, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1899/97, imødekommes som anført i bilag I.

I de første ti dage af perioden 1. oktober til 31. december 1998 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 1899/97 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 267 af 30. 9. 1997, s. 67.

BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. juli til 30. september 1998
1	3,36
2	3,41
4	100,00
7	2,24
8	17,54
9	3,27
10	100,00
11	—
12	100,00
14	—
15	3,16
16	—
17	—
18	—
19	100,00
21	100,00
23	100,00
24	100,00
25	—
26	—
27	—
28	—
30	—
32	—
33	—
34	—
35	—
36	—
37	18,23
38	78,07
39	—
40	100,00
43	—
44	7,75
45	100,00

BILAG II

(tons)

Gruppe nr.	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. oktober til 31. december 1998
1	3 823,75
2	373,75
4	10 326,50
7	2 415,00
8	603,75
9	1 380,00
10	942,90
11	287,50
12	1 119,50
14	2 012,50
15	1 408,75
16	805,00
17	862,50
18	172,50
19	342,13
21	1 345,50
23	1 256,38
24	115,00
25	3 047,50
26	172,50
27	1 265,00
28	241,50
30	1 035,00
32	402,50
33	287,50
34	1 437,50
35	115,00
36	575,00
37	143,75
38	143,75
39	920,00
40	293,25
43	575,00
44	316,25
45	881,50

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1673/98

af 29. juli 1998

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 1998 om importlicenser for visse fjerkræprodukter, som kun accepteres i forbindelse med den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for fjerkrækød og andre landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1431/94 af 22. juni 1994 om gennemførelsesbestemmelser for svinekød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1514/97⁽²⁾, især artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for perioden 1. juli til 30. september 1998, vedrører mængder, der overstiger de disponible mængder, og skal derfor

nedsættes med en fast procentsats for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. juli til 30. september 1998, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1431/94, imødekommes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 156 af 23. 6. 1994, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 204 af 31. 7. 1997, s. 16.

BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. juli til 30. september 1998
1	2,35
2	2,35
3	2,39
4	100,00
5	3,89

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1674/98

af 29. juli 1998

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 1998 om importlicenser for visse ægprodukter og fjerkrækød i forbindelse med forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1474/95⁽¹⁾ om åbning og forvaltning af toldkontingenter for æg og ægalbumin, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1371/98⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 5,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1251/96 af 28. juni 1996 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for fjerkrækød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1370/98⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for tredje kvartal af 1998, vedrører for visse produkters vedkommende mængder, der er mindre end eller lig med de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud; for andre produkter overstiger de de disponible

mængder og skal derfor nedsættes med en fast procentsats for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. juli til 30. september 1998, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96, imødekommes som anført i bilag I.

2. I de første ti dage af perioden 1. oktober til 31. december 1998 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 145 af 29. 6. 1995, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 185 af 30. 6. 1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29. 6. 1996, s. 136.

⁽⁴⁾ EFT L 185 af 30. 6. 1998, s. 15.

BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. juli til 30. september 1998
E1	—
E2	100,00
E3	100,00
P1	100,00
P2	32,97
P3	4,09
P4	100,00

*BILAG II**(tons)*

Gruppe nr.	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. oktober til 31. december 1998
E1	54 560,00
E2	1 919,80
E3	5 609,82
P1	1 840,00
P2	600,00
P3	117,00
P4	210,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1675/98

af 29. juli 1998

om fastsættelse af i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 1998 om importlicenser for visse produkter fra fjerkrækssektoren i forbindelse med forordning (EF) nr. 509/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 509/97 af 20. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser til den ordning, der er fastsat i interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Republikken Slovenien på den anden side, for så vidt angår fjerkrækød⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1514/97⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for tredje kvartal af 1998, vedrører mængder, der er mindre end de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud;

den restmængde, der skal lægges til den disponible mængde i den følgende periode, bør bestemmes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. juli til 30. september 1998, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 509/97, imødekommes som anført i bilag I.
2. I de første ti dage af perioden 1. oktober til 31. december 1998 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 509/97 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 80 af 21. 3. 1997, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 204 af 31. 7. 1997, s. 16.

BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. juli til 30. september 1998
80	100,00
90	90,91
100	100,00

*BILAG II**(tons)*

Gruppe nr.	Disponible mængder
80	1 320,00
90	275,00
100	972,40

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1676/98

af 29. juli 1998

om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for køer og kvier af bestemte bjergracer i henhold til forordning (EF) nr. 1143/98 kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1143/98 af 2. juni 1998 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for køer og kvier af bestemte bjergracer, ikke bestemt til slagtning, med oprindelse i bestemte tredjelande og om ændring af forordning (EF) nr. 1012/98⁽¹⁾, og særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1143/98 fordeles de mængder, der er forbeholdt de traditionelle importører, i forhold til de indførsler der fandt sted i perioden fra den 1. juli 1995 til den 30. juni 1998;

for så vidt angår de erhvervsdrivende, der er omhandlet i nævnte forordning, artikel 2, stk. 3, sker fordelingen i forhold til det antal dyr, de har ansøgt om; da der er

ansøgt om flere dyr, end der er til rådighed, skal der anvendes en standardprocentsats for nedsættelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importrettigheder, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1143/98, imødekommes i følgende omfang:

- a) 42,3312 % af de i perioden 1. juli 1995 til 30. juni 1998 indførte mængder for de importører, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1143/98
- b) 2,6144 % af de mængder, der er ansøgt om af de erhvervsdrivende, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1143/98.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 159 af 3. 6. 1998, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1677/98

af 29. juli 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97⁽²⁾, særlig artikel 249, og

ud fra følgende betragtninger:

Bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 75/98⁽⁴⁾, vedrørende personer, der foretager toldværdideklarerer, bør tilpasses til de bestemmelser, der gælder for klarerere, for at sikre konsekvens i forbindelse med anvendelsen af disse to sæt bestemmelser;

fællesskabsforskrifterne for passiv forædling omfatter tilfælde, hvor bevillinger udstedes i overensstemmelse med en beslutning truffet af Kommissionen; anvendelsen af denne procedure bør forenkles ved at ændre fremgangsmåden for udstedelse af en bevilling til en anden person end den, der lader forædlingsprocesserne udføre, med mulighed for anvendelse af udvalgsproceduren;

landbrugsprodukter kan kun behandles som returvarer, såfremt de genindføres inden for en frist på tolv måneder regnet fra datoen for antagelsen af udførselsangivelsen; denne frist kan ikke forlænges; på baggrund af erfaringerne bør det være muligt for toldmyndighederne at tillade, at denne frist forlænges, når der foreligger behørigt begrundede ekstraordinære omstændigheder; for at sikre en ensartet behandling af restitutionerne under den fælles landbrugspolitik bør nærmere oplysninger om hvert enkelt tilfælde meddeles Kommissionen;

der forekommer især i forbindelse med luftfart tilfælde, hvor store mængder varer skal ekspederes under et betydeligt pres; dette giver anledning til fejl med hensyn til angivelsen af varers status, fejl som ved ankomsten til

bestemmelsesstedet korrigeres på foranledning af den pågældende part eller for dennes regning; i sådanne tilfælde, hvor toldkontrollen først finder sted på et senere tidspunkt, kan varen, hvis fejlen rettes, uden at de finansielle interesser lider nogen skade, anses for endnu ikke definitivt at være blevet unddraget toldtilsyn; denne mulighed bør ikke kunne misbruges;

det er hensigtsmæssigt at rationalisere de procedurer, der skal iværksættes på fællesskabsplan dels for situationer, hvor det kan tillades, at der ikke foretages efterfølgende bogføring af indførsels- eller udførselsafgifter, og dels for anmodninger om godtgørelse af eller fritagelse for indførsels- eller udførselsafgifter;

der bør ske en forhøjelse af den eksisterende tærskel for, hvornår medlemsstaterne selv (undtagen i tvivlstilfælde) kan træffe afgørelse om ikke at foretage efterfølgende bogføring af ikke-opkrævede afgifter, når de finder, at alle de i artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2913/92, herefter benævnt »kodekser«, omhandlede betingelser er opfyldt; der bør desuden fastsættes en tærskel i ECU, under hvilken medlemsstaterne selv (undtagen i tvivlstilfælde) kan beslutte at acceptere godtgørelse af eller indrømme fritagelse for afgifter, når de finder, at de i kodeksens artikel 239, stk. 1, omhandlede betingelser er opfyldt;

det bør sikres, at personer, som berøres af en beslutning om efterfølgende bogføring af indførsels- eller udførselsafgifter eller af en beslutning om afvisning af at yde godtgørelse af eller indrømme fritagelse for indførsels- eller udførselsafgifter, har ret til at blive hørt; sådanne personer bør have mulighed for skriftligt at fremføre bemærkninger til alle de indvendinger, som Kommissionen påtænker at rejse over for dem i sine beslutninger; dette gør det nødvendigt at ændre fristerne for Kommissionens vedtagelse af sådanne beslutninger;

Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelsen af euroen⁽⁵⁾ fastsætter, at euroen bliver de deltagende medlemsstaters valuta fra den 1. januar 1999; møntenheden er en euro; euroen er også indtil den 31.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 17 af 21. 1. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 7 af 13. 1. 1998, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 139 af 11. 5. 1998, s. 1.

december 2001 opdelt i nationale møntenheder efter omregningskurserne; der består således en retlig ækvivalens mellem euroen og de nationale møntenheder; i overgangsperioden kan såvel euroen som den nationale møntenhed gyldigt anvendes i kontrakter, national lovgivning og andre retsakter;

reglerne for anvendelsen af det administrative enhedsdokument bør tilpasses med henblik på at tillade anvendelse af euroen; bilag 37 bør derfor tilpasses;

Rådets forordning (EF) nr. 374/98 af 12. februar 1998 om ændring af artikel 6 og 9 i forordning (EF) nr. 1172/95 om statistikker over Fællesskabets og dets medlemsstaters udveksling af goder med tredjelande⁽¹⁾ fastsætter, at den landefortegnelse, der for øjeblikket anvendes til udarbejdelse af statistikker over udveksling af goder, fra 1. januar 1999 afløses af en alfabetisk fortegnelse baseret på ISO-alfa 2-koderne;

det er derfor nødvendigt at tilpasse reglerne for anvendelse af det administrative enhedsdokument til denne nye situation; bilag 38 bør derfor ændres; medlemsstaterne bør dog have tilladelse til fortsat at anvende de nuværende koder indtil bilag 37 og 38 erstattes;

af økonomiske grunde er det ønskeligt at udvide listen i bilag 87 til at omfatte visse elektroniske komponenter og lignende varer som følge af gennemførelsen af informationsteknologiaftalen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2454/93 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 178, stk. 2, affattes således:

»2. Den i stk. 1 omhandlede toldværdideklaration må kun foretages af en person, der er etableret i Fællesskabet, og som er i besiddelse af de fornødne oplysninger.

Kodeksens artikel 64, stk. 2, litra b), andet led, og stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.«

2) Artikel 759, stk. 3, affattes således:

»3. Hvis mere end én medlemsstat berøres af udførselstransaktionerne, og der er ansøgt om en enhedsbevilling, anvendes den i artikel 751, stk. 2, fastsatte fremgangsmåde.

Hvis der er indsigelse mod en påtænkt bevilling, beslutter Kommissionen efter udvalgsproceduren, om bevillingen kan meddeles og på hvilke betingelser.«

3) I artikel 844, stk. 4, indsættes som sidste afsnit:

»Hvis varerne angives til fri omsætning efter udløbet af den i første afsnit fastsatte frist, kan toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor varerne genindføres, imidlertid tillade, at fristen overskrides, hvis ekstraordinære omstændigheder berettiger hertil. Når toldmyndighederne tillader, at fristen overskrides, meddeler de Kommissionen de nærmere omstændigheder vedrørende det pågældende tilfælde.«

4) I artikel 865 indsættes som sidste stykke:

»Når der er tale om luftfartsselskaber, der har tilladelse til at anvende en forenklet forsendelsesprocedure ved hjælp af et elektronisk manifest, anses en vare dog ikke for at være blevet unddraget toldtilsyn, hvis den på foranledning af den pågældende part eller for dennes regning behandles i overensstemmelse med dens status som ikke-fællesskabsvarer, før toldmyndighederne konstaterer, at der er tale om en ikke-forskriftsmæssig situation, og forudsat at den pågældende adfærd ikke indebærer nogen svigagtig fremgangsmåde.«

5) I artikel 869, litra b), ændres udtrykket »2 000 ECU« til »50 000 ECU«.

6) Som artikel 872a indsættes:

»Artikel 872 a

Når Kommissionen påtænker af træffe en beslutning, der ikke er gunstig for den part, der er berørt af den pågældende sag, underretter den når som helst under den i artikel 872 og 873 omhandlede procedure skriftligt denne part om sine indvendinger samt om alle de dokumenter, hvorpå disse indvendinger er baseret. Den pågældende part i sagen redegør skriftligt for sine synspunkter over for Kommissionen inden for en måned, regnet fra den dato indvendingerne blev afsendt. Har parten ikke givet sine synspunkter til kende inden for denne frist, anses den for at have givet afkald på muligheden for at tilkendegive sin holdning.«

7) I artikel 873 foretages følgende ændringer:

a) I andet afsnit, første og andet punktum, ændres »seks måneder« til »ni måneder«.

⁽¹⁾ EFT L 48 af 19. 2. 1998, s. 6.

b) Som sidste stykke indsættes:

»Når Kommissionen har underrettet den part, der er berørt af den pågældende sag, om sine indvendinger i overensstemmelse med artikel 872a, forlænges fristen på ni måneder med det tidsrum, der er forløbet mellem datoen for Kommissionens afsendelse af indvendingerne og datoen for modtagelsen af partens svar eller, hvis der ikke modtages noget svar, datoen for udløbet af den frist, der er givet den pågældende part til at tilkendegive sine synspunkter.«

8) I artikel 905, stk. 1, indsættes følgende afsnit som andet afsnit:

»Den besluttende toldmyndighed kan dog, medmindre den er i tvivl, selv beslutte at yde godtgørelse af eller indrømme fritagelse for afgifter, hvis den finder, at de i kodeksens artikel 239, stk. 1, omhandlede betingelser er opfyldt, for så vidt som det beløb, der vedrører den berettigede som følge af samme særlige situation, og som i givet fald vedrører flere indførsler eller udførsler, er under 50 000 ECU.«

9) Som artikel 906 a indsættes:

»Artikel 906 a

Når Kommissionen påtænker at træffe en beslutning, der ikke er gunstig for den part, som har anmodet om godtgørelse eller fritagelse, underretter den når som helst under den i artikel 906 og 907 omhandlede procedure skriftligt denne part om sine indvendinger samt om alle de dokumenter, hvorpå disse indvendinger er baseret. Den part, som har anmodet om godtgørelse eller fritagelse, redegør skriftligt for sine

synspunkter inden for en måned, regnet fra den dato indvendingerne blev afsendt. Har parten ikke givet sine synspunkter til kende inden for denne frist, anses den for at have givet afkald på muligheden for at tilkendegive sin holdning.«

10) I artikel 907 foretages følgende ændringer:

a) I andet afsnit ændres »seks måneder« til »ni måneder«

b) Som sidste afsnit indsættes:

»Når Kommissionen har underrettet den part, der har anmodet om godtgørelse eller fritagelse, om sine indvendinger i overensstemmelse med artikel 906a, forlænges fristen på ni måneder med det tidsrum, der er forløbet mellem datoen for Kommissionens afsendelse af indvendingerne og datoen for modtagelsen af partens svar eller, hvis der ikke modtages noget svar, datoen for udløbet af den frist, der er givet den pågældende part til at tilkendegive sine synspunkter.«

11) Bilag 37 ændres som angivet i bilag I til nærværende forordning.

12) Bilag 38 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

13) Bilag 87 ændres som angivet i bilag III til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, nr. 11 og 12 anvendes fra den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

BILAG I

I bilag 37 foretages følgende ændringer:

1. I bemærkningerne i afsnit II, afdeling A og C vedrørende rubrik 44 indsættes følgende afsnit i slutningen:

»Fra den 1. januar 1999 anføres, for så vidt angår angivelser, der udfærdiges i de medlemsstater, der giver de erhvervsdrivende mulighed for at vælge at benytte euroen i forbindelse med udfærdigelsen af deres toldangivelser, i denne rubrik, fortrinsvis i underrubrikken i nederste højre hjørne, en indikator for den benyttede monetære enhed — euro eller national møntenhed.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at denne indikator kun anføres i rubrik 44 for den første varepost i angivelsen. I så fald anses denne oplysning for at gælde for alle vareposterne i rubrikken.

Denne indikator er iso-alfa 3 valutakoden (ISO 4217).«

2. Første afsnit i bemærkningen i afsnit II, afdeling A, vedrørende rubrik 46 affattes således:

»Angiv beløbet af den statistiske værdi udtrykt i den monetære enhed, hvortil koden eventuelt er anført i rubrik 44, eller, hvis der ikke er anført nogen kode i rubrik 44, i valutaen i den medlemsstat, hvor udførselsformaliteterne opfyldes i overensstemmelse med de gældende fællesskabsbestemmelser.«

3. I bemærkningen i afsnit II, afdeling A, vedrørende rubrik 47 indsættes som sidste afsnit:

»Beløbene i denne rubrik angives i den monetære enhed, hvortil koden eventuelt er anført i rubrik 44, eller, hvis der ikke er anført nogen kode i rubrik 44, i valutaen i den medlemsstat, hvor udførselsformaliteterne opfyldes.«

4. I bemærkningen i afsnit II, afdeling C, vedrørende rubrik 45 indsættes som sidste afsnit:

»Beløbene i denne rubrik angives i den monetære enhed, hvortil koden eventuelt er anført i rubrik 44, eller, hvis der ikke er anført nogen kode i rubrik 44, i bestemmelsesmedlemsstatens valuta.«

5. Første afsnit i bemærkningen i afsnit II, afdeling C, vedrørende rubrik 46 affattes således:

»Angiv beløbet af den statistiske værdi udtrykt i den monetære enhed, hvortil koden eventuelt er anført i rubrik 44, eller, hvis der ikke er anført nogen kode i rubrik 44, i bestemmelsesmedlemsstatens valuta i overensstemmelse med de gældende fællesskabsbestemmelser.«

6. I bemærkningen i afsnit II, afdeling C, vedrørende rubrik 47 indsættes som sidste afsnit:

»Beløbene i denne rubrik angives i den monetære enhed, hvortil koden eventuelt er anført i rubrik 44, eller, hvis der ikke er anført nogen kode i rubrik 44, i bestemmelsesmedlemsstatens valuta.«

—

BILAG II

I bilag 38 foretages følgende ændringer:

Bemærkningen til rubrik 22 (Fakturaens møntsort) affattes således:

»Indikatoren for fakturaens møntsort er ISO-alfa 3-koden for valutaer (ISO 4217).

Medlemsstaterne kan dog fortsat anvende de trecifrede numeriske koder i geonomenklaturen, som er vedtaget ved anvendelse af artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1172/95 (*).

(*) EFT L 118 af 25. 5. 1995, s. 10.«

BILAG III

Følgende afsnit tilføjes bilag 87:

	Kolonne 1	Kolonne 2
Løbe- nummer	Varer, som det er tilladt at forarbejde under toldkontrol	Forarbejdning, der kan foretages
»18	Alle typer af elektroniske komponenter, dele og enheder (herunder underenheder), eller materialer (også elektroniske), der er væsentlige for forarbejdningsproduktets elektroniske arbejdspræstation	Forarbejdning til informationsteknologi-produkter henhørende under: <ol style="list-style-type: none"> 1. En KN-underposition i »EF-ITA Bilag CXL«, i Rådets afgørelse 97/359/EF (*), hvor der er toldfrihed på dagen for tilladelsen, eller 2. En KN-underposition omfattet af artikel 1, 2 eller 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2216/97 (**), hvor der er autonom suspension af toldsatsen på dagen for tilladelsen. <p>(*) EFT L 155 af 12. 6. 1997, s. 1 (Informationsteknologiaftalen). (**) EFT L 305 af 8. 11. 1997, s. 1.«</p>

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1678/98

af 29. juli 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 3887/92 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 820/97⁽²⁾, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Det bør fastsættes, at arealerne skal anmeldes i hektarer med to decimaler;

for at sikre, at der ikke uberettiget udbetales direkte hektarstøtte for en mark, bør marker, der er underlagt visse andre ordninger, som ikke er omfattet af det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der er fastlagt ved forordning (EØF) nr. 3508/92, i det følgende benævnt »det integrerede system«, anmeldes særskilt;

i betragtning af forpligtelsen til at anvende en minimumsmængde certificeret frø for hård hvede, der er anmeldt og sået, bør der fastsættes sanktioner, der er tilstrækkeligt afskrækkende; i denne forbindelse bør der endvidere fastsættes lignende sanktioner for de tilfælde, hvor bestemmelserne om sorter ikke overholdes;

i lighed med forskrifterne inden for andre landbrugssektorer bør der på visse betingelser gives landbrugerne mulighed for i deres ansøgninger at korrigere oplysninger, der kan føre til iværksættelse af sanktioner;

der bør fastsættes bestemmelser for opkrævning af renter uafhængigt af den valgte inddrivningsmetode;

for at sikre en ensartet anvendelse i hele Fællesskabet af princippet om berettigede forventninger i forbindelse med inddrivning af uberettiget udbetalte beløb bør det fastsættes, på hvilke betingelser dette princip kan påberåbes, uden at dette berører behandlingen af udgifter, der ikke er afholdt i overensstemmelse med bestemmelserne, jf. navnlig artikel 5 og 8 i Rådets forordning (EØF) nr.

729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95⁽⁴⁾;

erfaringerne viser, at det beløb, under hvilket myndighederne kan undlade at anmode om tilbagebetaling af uberettiget udbetalte beløb, bør forhøjes;

ifølge forordning (EF) nr. 820/97 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter omfatter ordningen for identifikation og registrering af kvæg, øremærker til identifikation af de enkelte dyr, elektroniske databaser, dyrepas og individuelle registre på hver enkelt bedrift;

en effektiv kontrol af kvæg forudsætter, at dyrene er identificeret og registreret; med henblik herpå er der i forordning (EF) nr. 820/97 fastlagt specifikke bestemmelser herom;

for at reglerne om EF-støtte til støtteberettigede dyr og de generelle veterinærbestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 2630/97⁽⁵⁾ og (EF) nr. 494/98⁽⁶⁾ om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 820/97 kan fungere effektivt, bør kontrol og sanktioner under det integrerede system holdes ude fra kontrol og sanktioner i veterinært øjemed; der dog udveksles data og gennemføres fælles kontrol;

ifølge artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3508/92 skal systemet til identifikation og registrering af de dyr, der kommer i betragtning ved ydelse af støtte, udformes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 820/97;

erfaringerne viser, at anvendelsen af forordning (EØF) nr. 3508/92 ikke har været helt tilfredsstillende for så vidt angår kvæg, hvorfor der er behov for visse forbedringer; med ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 820/97 er det blevet muligt at indarbejde visse dele af medlemsstaternes fælles kontrolpraksis i nærværende forordning samt at tydeliggøre, samordne og forenkle kontrolprocedurer og kontrolpraksis; med henblik herpå bør det præciseres, hvad kontrol og rapportering af kontrol som minimum skal omfatte;

⁽³⁾ EFT L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 125 af 8. 6. 1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 354 af 30. 12. 1997, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT L 60 af 28. 2. 1998, s. 78.

⁽¹⁾ EFT L 355 af 5. 12. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 7. 5. 1997, s. 1.

det bør sikres, at der kun ydes EF-støtte for kvæg, for hvilket identifikations- og registreringsforpligtelserne i henhold til forordning (EF) nr. 820/97 er blevet overholdt; en pålidelig kontrolpraksis kræver, at alt støtteberettiget kvæg — dvs. alt kvæg, som der allerede er indgivet ansøgning for, eller som der kan indgives ansøgning for på et senere tidspunkt — på en støtteansøgers bedrift underkastes kontrol på stedet; den identifikation og registrering af kvæg, der er indført ved forordning (EF) nr. 820/97, gælder for alt kvæg;

der bør fastsættes bestemmelser til effektivt at forebygge og straffe uregelmæssigheder og svig; med henblik herpå bør der indføres sanktioner, der er afpasset efter, hvor alvorlig de begåede uregelmæssigheder er; overtrædelserne bør defineres på baggrund af erfaringerne med anvendelsen af sanktioner;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 613/97⁽²⁾, ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte;

Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3887/92 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 1 foretages følgende ændringer:

a) første afsnit, andet led, affattes således:

»— oplysninger til identifikation af alle bedriftens marker, oplysninger om markernes areal udtrykt i hektarer med to decimaler, beliggenhed og anvendelse, i givet fald med angivelse af, om det drejer sig om en mark med vanding, samt oplysning om, hvilken støtteordning der er tale om«

b) i tredje afsnit indsættes følgende led som tredje til sjette led:

»— miljøvenlig landbrugsproduktion samt naturpleje som omhandlet i forordning (EØF) nr. 2078/92

— bomuld som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1554/95 (*)

— humle som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 (**)

— hør og hamp som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 (***)

(*) EFT L 148 af 30. 6. 1995, s. 48.

(**) EFT L 175 af 4. 8. 1971, s. 1.

(***) EFT L 146 af 4. 7. 1970, s. 1.«

2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Den administrative kontrol, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92, omfatter navnlig:

a) krydskontrol af de anmeldte marker og dyr, så det undgås, at der uberettiget ydes dobbelt støtte for samme kalenderår

b) når den elektroniske database er fuldt operationel i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (*), krydskontrol for at sikre, at der kun ydes EF-støtte til kvæg, for hvilket ansøgeren behørigt har indberettet fødsler, flytninger og dødsfald til den myndighed, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 820/97.

(*) EFT L 117 af 7. 5. 1997, s. 1.«

b) I stk. 4 indsættes som sidste led:

»— overtrædelser af forordning (EF) nr. 820/97.«

c) Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

»Mindst 50 % af den minimumskontrol, der er fastsat for dyr, skal foretages i den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, undtagen når der er tale om hankvæg, for hvilket der efter artikel 8 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3886/92 (*) ydes en særlig præmie ved dyrenes slagtning eller deres første markedsføring med henblik på slagtning. Der må kun foretages kontrol uden for denne periode, hvis de i artikel 4 i direktiv 92/102/EØF eller artikel 3, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 820/97 omhandlede registre er til rådighed.

Kontrol på stedet efter nærværende forordning kan udføres i forbindelse med enhver anden kontrol, der er fastsat i EF-bestemmelserne.

(*) EFT L 391 af 31. 12. 1992, s. 20.«

(1) EFT L 391 af 31. 12. 1992, s. 36.

(2) EFT L 94 af 9. 4. 1997, s. 1.

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Kontrol på stedet af kvæg med henblik på støtteordningen skal navnlig omfatte:

- a) kontrol af, at det samlede antal dyr, der er på bedriften, og som kan omfattes af den pågældende støtteordning, svarer til det antal støtteberettigede dyr, der er indført i registret
- b) kontrol på grundlag af det register, producenten fører, af, at alle de dyr, der er indgivet ansøgninger for inden for de sidste tolv måneder forud for kontrollen på stedet, er blevet holdt i hele den foreskrevne periode
- c) kontrol af registret i form af stikprøver af bilag såsom købs- og salgsfakturaer, slagteattester, veterinærcertifikater og pas, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 820/97
- d) kontrol af, at alt kvæg, der er på bedriften, og for hvilket der allerede er indgivet støtteansøgninger, eller som der kan indgives støtteansøgninger for på et senere tidspunkt, er identificeret ved hjælp af øremærker og pas og indført i registret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 820/97.

Den i første afsnit, litra d), omhandlede kontrol skal foretages individuelt for alt hankvæg, for hvilket der er indgivet ansøgning om den særlige præmie for oksekød. For alt andet EF-støtteberettiget kvæg, der er på bedriften, kan kontrollen af, om registret er ført korrekt, foretages ved stikprøver, forudsat at der opnås et pålideligt og repræsentativt kontrolniveau.

Hvis der ved en stikprøvekontrol afsløres alvorlige uregelmæssigheder, øges kontrollens omfang og rækkevidde, så der sikres et fyldestgørende kontrolniveau.»

3) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2, sjette afsnit, erstattes af følgende to afsnit:

»I denne artikel forstås ved »fastslået areal« det areal, for hvilket alle bestemmelserne er overholdt, herunder de relevante bestemmelser for:

- raps: artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 658/96 (*)
- solsikke: artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 658/96
- hør: artikel 6a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1765/92
- hård hvide: artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 658/96.

Fastslås der for arealer, som er anmeldt og rent faktisk er blevet tilsået med hård hvide, en forskel mellem den minimumsmængde certificeret frø,

som medlemsstaten har fastsat, og den faktisk anvendte mængde, forstås ved »fastslået areal« det areal, der beregnes ved at dividere den samlede mængde certificeret frø, som producenten har godtgjort er anvendt, med den minimumsmængde pr. ha, som medlemsstaten har fastsat for den pågældende producents område. Det således fastslåede areal anvendes, efter anvendelse af stk. 2, til at beregne retten til supplementet eller særstøtten som omhandlet i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1765/92.

(*) EFT L 91 af 12. 4. 1996, s. 46.»

b) ophæves.

4) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Gælder der et individuelt loft, begrænses det antal dyr, der er anført i støtteansøgningen, til det antal, der er fastsat som loft for den pågældende bedrift.

2. Hvis det antal dyr, der er anført i en støtteansøgning, overstiger det antal, der konstateres under den administrative kontrol eller kontrollen på stedet foretaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 6, beregnes støttebeløbet på grundlag af det fastslåede antal støtteberettigede dyr. Medmindre der foreligger force majeure, og efter anvendelse af stk. 11 i nærværende artikel med hensyn til besætningens naturlige livsbetingelser, nedsættes enhedsbeløbet for støtten i forbindelse med de ansøgninger, der er indgivet i løbet af de tolv måneder forud for krydskontrollen i henhold til stk. 3.

3. Hvis ansøgningen omfatter højst 20 dyr nedsættes støttebeløbet

- a) hvis overskridelsen er på to dyr eller derunder med den procent, der svarer til den konstaterede overskridelse
- b) hvis overskridelsen er på over to dyr, men dog højst fire dyr, med to gange den procent, der svarer til den konstaterede overskridelse.

Er overskridelsen på over fire dyr, ydes der ingen præmie.

I andre tilfælde nedsættes støttebeløbet

- a) hvis overskridelsen er på højst 5 % med den procent, der svarer til den konstaterede overskridelse
- b) hvis overskridelsen er på over 5 %, men dog højst 20 %, med det dobbelte af den procent, der svarer til den konstaterede overskridelse.

Er overkridelsen på over 20 %, ydes der ingen støtte.

Procenterne i første afsnit, litra a) og b), beregnes på grundlag af det anmeldte antal dyr og procenterne i tredje afsnit, litra a) og b), på grundlag af det konstaterede antal dyr.

4. For andet kvæg end det, der er omfattet af stk. 2 og 3, gælder det, at der, hvis det ved en kontrol af kvæget på stedet viser sig, at antallet af EF-støtteberettigede dyr på bedriften ikke svarer til antallet af støtteberettigede dyr i registret eller til antallet af pas for støtteberettigede dyr, som holdes på bedriften, og hvis dette konstateres ved mindst to kontrolbesøg inden for en periode på 24 måneder, foretages der en forholdsmæssigt tilsvarende nedsættelse af det samlede støttebeløb til ansøgeren under den pågældende støtteordning for de tolv måneder forud for den anden kontrol på stedet, hvor forholdet er konstateret, medmindre der foreligger force majeure.

Når det gælder den særlige oksekødspræmie i henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3886/92, foretages der dog en nedsættelse i henhold til første afsnit efter hver kontrol på stedet, hvor sådanne forhold er konstateret.

Hvis den forskel, der konstateres ved kontrol på stedet, er på over 20 % af det konstaterede antal støtteberettigede dyr, eller hvis der under to kontrolbesøg i samme kalenderår hver gang konstateres en forskel på mindst 3 % og minst to dyr, ydes der ingen præmie for de tolv måneder forud for kontrollen på stedet.

5. Med hensyn til kvæg forstås ved dyr konstateret efter stk. 2, 3 og 4 på tidspunktet for kontrol på stedet:

- a) dyr, der er individuelt identificeret ved hjælp af et pas i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 820/97, som mindst indeholder oplysning om fødselsdato, køn, flytninger og dødsfald, jf. artikel 7, stk. 1, andet led, i forordning (EF) nr. 820/97
- b) dyr, der er behørigt indført i registret, jf. artikel 7, stk. 1, første led, i forordning (EF) nr. 820/97
- c) dyr, der er individuelt identificeret ved hjælp af øremærker, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 820/97
- d) for så vidt angår dyr, der er ansøgt om EF-støtte for, dyr, der rent faktisk holdes på det sted, ansøgeren

har meddelt, jf. artikel 5, stk. 1, fjerde led, i nærværende forordning.

Et dyr, der har mistet et af sine to øremærker, betragtes dog som et konstateret dyr, hvis det er utvetydigt og individuelt identificeret efter alle de øvrige relevante kriterier, der er anført i første afsnit. For dyr, der er ukorrekt indført i registret, eller hvis pas af årsager, der kan tilskrives ansøgeren, er ukorrekt udfyldt med hensyn til fødselsdato, køn, flytninger og dødsfald, anvendes støttenedsættelsen efter stk. 2, 3 og 4 dog udelukkende, hvis sådanne forsømmelser konstateres ved mindst to kontrolbesøg inden for 24 måneder.

6. Hvis det konstateres, at der i støtteansøgningen, registret eller passet på grund af grov uagtsomhed er anført urigtige angivelser, udelukkes landbrugeren fra den pågældende støtteordning for det pågældende kalenderår.

Hvis der er tale om en forsætlig urigtig angivelse udelukkes landbrugeren endvidere fra samme støtteordning det følgende kalenderår.

7. Hvis en landbruger har været ude af stand til at opfylde sin forpligtelse til at holde dyrene som følge af force majeure, bibeholder han retten til at modtage støtte for det antal dyr, der rent faktisk var støtteberettigede på det tidspunkt, hvor der indtraf force majeure.

Der kan i intet tilfælde ydes støtte til flere dyr end anført i støtteansøgningen.

8. Hvis den udligningsgodtgørelse, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 950/97 (*), beregnes på grundlag af storkreaturer, fastlægges det tilstedeværende antal storkreaturer og de i stk. 2-6 omhandlede sanktioner på grundlag af det antal storkreaturer, der svarer til antallet af anmeldte og konstaterede dyr.

9. Kvæg på en bedrift tages kun i betragtning, hvis det er det kvæg, som er identificeret i støtteansøgningen.

Dog kan en ammeko, der er anmeldt med henblik på præmie, eller kvæg, der er anmeldt med henblik på den udligningsgodtgørelse, der er fastsat i forordning (EF) nr. 950/97, udskiftes med en anden ammeko, henholdsvis et andet stykke kvæg, forudsat at udskiftningen sker senest 20 dage efter den dato, hvor dyret har forladt bedriften, og at udskiftningen er indført i registret senest den tredje dag efter, at den har fundet sted.

10. Hvis den udligningsgodtgørelse, der er fastsat i forordning (EF) nr. 950/97, beregnes på grundlag af antallet af storkreaturer, uden at der skelnes mellem arterne af de pågældende dyr, kan de anmeldte dyr udskiftes med andre dyr, der giver ret til denne godtgørelse, såfremt det tilsvarende antal storkreaturer ikke mindskes, og udskiftningerne finder sted i overensstemmelse med stk. 9.

11. Hvis landbrugeren som følge af forhold, der er begrundet i besætningens naturlige livsbetingelser, ikke kan opfylde forpligtelsen til at holde de dyr, der er anmeldt med henblik på præmie, i den periode, hvor han obligatorisk skal holde dem, bevares præmieretten for det antal dyr, der er præmieberettigede, og som rent faktisk er holdt i den obligatoriske periode, forudsat at landbrugeren skriftligt har underrettet myndighederne senest ti arbejdsdage efter, at nedgangen i antallet af dyr er konstateret.

12. Ved anvendelsen af stk. 1-11 behandles EF-støtteberettigede dyr særskilt alt efter støtteordning.

(*) EFT L 142 af 2. 6. 1997, s. 1.*

5) I artikel 11 indsættes som stk. 1a:

»1a. Sanktionerne efter artikel 9 og 10 anvendes ikke i de tilfælde, hvor en landbruger, der konstaterer, at den ansøgning, han har indgivet, indeholder fejl, der ikke er forsætlige eller udtryk for grov forsømmelighed, og som kan medføre en eller flere af ovennævnte sanktioner, senest ti arbejdsdage efter konstateringen af disse fejl på eget initiativ skriftligt underretter de kompetente myndigheder herom, medmindre disse har meddelt landbrugeren, at de har til hensigt at foretage en kontrol på stedet, eller ansøgeren har fået kendskab til denne hensigt på anden måde, eller myndighederne allerede har informeret landbrugeren om uregelmæssigheden i den indgivne ansøgning.«

6) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

For hver kontrol på stedet skal der udfærdiges en rapport med oplysning om bl.a. begrundelsen for besøget, de kontrollerede støtteordninger og ansøgninger, de tilstedeværende personer, antallet af besigtigede marker, de opmålte marker, den anvendte opmålingsteknik samt antallet og arten af de dyr, der blev forefundet på stedet, i givet fald med angivelse af de kontrollerede øremærkenumre og indførsler i registret, der er blevet kontrolleret, samt resultatet af kontrollen og eventuelt særlige undersøgelsesresultater i forbindelse med specifikke identifikationsnumre. Landbrugeren eller hans repræsentant skal have mulighed for at underskrive rapporten. Han kan i den forbindelse

nøjes med at bekræfte, at han var til stede under kontrollen, eller han kan fremsætte bemærkninger til kontrollen.

Hvis medlemsstaterne foretager kontrol på stedet efter denne forordning i forbindelse med kontrol efter Kommissionens forordning (EF) nr. 2630/7 (*), suppleres rapporten med den rapport, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2630/97.

Hvis kontrol på stedet foretaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, i denne forordning afslører, at forordning (EF) nr. 820/97 er blevet overtrådt, sendes der hurtigst muligt kopier af rapporterne om kontrol på stedet efter denne forordning til de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af forordning (EF) nr. 2630/97.

(*) EFT L 354 af 30. 12. 1997, s. 23.*

7) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

1. Er der foretaget uberettiget udbetaling, har landbrugeren pligt til at tilbagebetale beløbene forhøjet med renter, der beregnes efter stk. 3.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at et uberettiget beløb tilbagesøges ved modregning af det beløb, der skal tilbagetales, i det første forskud eller den første betaling til den pågældende landbruger efter datoen for beslutningen om tilbagesøgning. Den pågældende landbruger kan dog foretage tilbagebetalingen uden at afvente modregningen.

3. Renterne beregnes ud fra det tidsrum, der er forløbet mellem udbetalingen og enten tilbagebetalingen eller modregningen.

Rentesatsen beregnes ifølge bestemmelserne i national ret, og den kan ikke være lavere end den sats, der anvendes, når nationale beløb tilbagesøges.

Der betales ingen renter i tilfælde af, at den uberettigede udbetaling er sket ved en fejl, der kan tilskrives myndighederne.

4. Den i stk. 1 omhandlede forpligtelse til tilbagebetaling gælder ikke, hvis betalingen er sket ved en fejl fra den kompetente myndigheds side eller ved en fejl fra en anden myndigheds side, og fejlen ikke med rimelighed kunne opdages af landbrugeren, der for sin del handlede i god tro og overholdt alle de gældende regler.

Hvis fejlen vedrører konkrete elementer, der er relevante for beregningen af den pågældende betaling, finder første afsnit dog kun anvendelse, hvis beslutningen om tilbagesøgning ikke er blevet meddelt inden for tolv måneder efter udbetalingen.

Ved anvendelsen af første afsnit sidestilles tredjemand, der har handlet på landbrugerens vegne, med denne.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse i forbindelse med forskud samt udbetalinger, der kræves tilbagebetalt efter iværksættelsen af en sanktion efter artikel 8, 9 og 10 eller en anden EF-bestemmelse eller national bestemmelse.

6. Medlemsstaterne kan undlade at kræve tilbagebetaling af beløb på 100 ECU og derunder, eksklusive renter, pr. landbruger og pr. støtteansøgning, som tilbagebetalingen vedrører, for så vidt der i national ret er tilsvarende bestemmelser om afkald på tilbagebetaling for lignende tilfælde.

7. For støtte og præmier, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, trækker de udbetalende organer

de tilbagebetalte beløb og renterne fra Garantisektionens udgifter, jf. dog artikel 7 i forordning (EØF) nr. 595/91.*.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, nr. 1, litra b), og nr. 2, 3, 4 og 6, finder anvendelse på støtteansøgninger, der indgives den 1. januar 1999 eller derefter.

Artikel 1, nr. 1, litra a), finder anvendelse på støtteansøgninger, der indgives den 1. januar 2000 eller derefter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1679/98

af 29. juli 1998

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1099/98 og om delvis refusion af den importtold, der opkræves i forbindelse med et toldkontingent for maltbyg

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1099/98 af 25. maj 1998 om åbning af et toldkontingent for maltbyg henhørende under KN-kode 1003 00 ⁽¹⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96 ⁽³⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Bestemmelserne om behandling af import af korn til Fællesskabet er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2092/97 ⁽⁵⁾; i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 fastsættes, at der under visse omstændigheder kan ydes en fast nedsættelse af importtolden på 8 ECU/ton for bl.a. maltbyg;

i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 1099/98 er der for 1997 og 1998 åbnet et toldkontingent på 50 000 tons kvalitetsbyg henhørende under KN-kode 1003 00 bestemt til produktion af malt, der skal anvendes til fremstilling af øl, som lagres i tanke indeholdende bøgetræ; den toldsats, der anvendes for denne indførsel, er på 50 % af den fulde toldsats, der gælder på indførselsdagen, og uden den i forordning (EF) nr. 1249/96 fastsatte, faste nedsættelse af importtolden med 8 ECU pr. ton; det er derfor nødvendigt at tilpasse tolden efter forordning (EF) nr. 1249/96 for en mængde på højst 50 000 tons maltbyg, for hvilken ansøgningerne om importlicens blev indgivet mellem den

1. januar og den 31. december 1997, og for en ubestemt mængde, for hvilken ansøgningerne om importlicens blev indgivet mellem den 1. januar 1998 og datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning, ved at nedsætte toldsatsen på dagen for det importerede produkts overgang til fri omsætning med 50 %, idet det således fremkomne beløb forhøjes med 8 ECU/ton for at tage hensyn til den faste nedsættelse af importtolden, der kunne have været anvendt ved overgangen til fri omsætning; for de mængder, for hvilke ansøgningerne om importlicens indgives mellem datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning og den 31. december 1998, nedsættes importtolden med 50 % for den endnu ikke udnyttede del af det årlige kontingent på 50 000 tons;

det toldkontingent, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1099/98, dækker perioden fra 1. januar til 31. december i henholdsvis 1997 og 1998; på trods af bestemmelserne i artikel 2 i nævnte forordning kan der ikke fastsættes bestemmelser med tilbagevirkende kraft for at sikre arten af den indførte byg eller anerkende dokumenter, der gør det muligt at garantere denne;

iværksættelsen af denne internationale forpligtelse bør sikres ved at gøre det muligt, at handlende, der har indført byg af særlig kvalitet bestemt til brygning i den pågældende periode, på anmodning kan nyde godt af nedsættelsen af importtolden med fradrag af eventuelle faste nedsættelser; det er derfor nødvendigt at give medlemsstaterne tilladelse til at refundere den for meget opkrævede told til importører, der kan bevise, at de har nydt godt af den nedsættelse af importtolden med 8 ECU/ton, der er fastsat for maltbyg, enten mellem den 1. januar og den 31. december 1997 eller mellem den 1. januar 1998 og datoen for ikrafttrædelse af denne forordning; da den frist, der ved forordning (EF) nr. 1249/96 er fastsat for at forarbejde byg til malt, er på seks måneder fra datoen for overgang til fri omsætning, og da en frist på 100 dage for fremstilling af øl af den type, der er fastsat i dette kontingent, er fuldt tilstrækkeligt, bør disse frister af hensyn til klarheden opretholdes i forbindelse med bestemmelserne for dette kontingent;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

⁽¹⁾ EFT L 157 af 30. 5. 1998, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT L 161 af 29. 6. 1996, s. 125.

⁽⁵⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 10.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I medfør af bestemmelserne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1099/98 refunderes et beløb på 50 % af den importtold, der for hver forsendelse gælder på dagen for overgang til fri omsætning, nedsat med 8 ECU/ton, for de mængder maltbyg, der er bestemt til fremstilling af øl, som lagres i tanke indeholdende bøgertræ, og for hvilke der ved overgangen til fri omsætning blev ydet en fast nedsættelse af importtolden på 8 ECU/ton i henhold til artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96, og for hvilke ansøgningen om importlicens blev indgivet enten i perioden fra 1. januar til 31. december 1997 eller i perioden fra 1. januar 1998 til datoen for ikrafttrædelse af nærværende forordning, inden for rammerne af 50 000 tons for hver af de to perioder og på anmodning af importøren eller hans befuldmægtigede. Tolden refunderes på følgende betingelser:

— den indførte byg er blevet forarbejdet til malt senest seks måneder efter datoen for overgang til fri omsætning, og

— den således fremstillede malt er blevet forarbejdet til øl lagret i tanke indeholdende bøgertræ senest 100 dage efter den dato, hvor byggen blev forarbejdet til malt.

2. Senest 15 arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato indgiver importørerne til den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt importlicensen, en ansøgning om tildeling af nedsat told efter modellen i bilag II med angivelse af den mængde, som kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede delvise refusion af tolden, jf. artikel 880 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽¹⁾.

Ansøgningen skal ledsages af:

— den partiallicens, som beviser, at den pågældende mængde faktisk er overgået til fri omsætning

— bevis for, at importøren hos det organ, som har udstedt importlicensen, har stillet en sikkerhed på 5 ECU/ton for korrekt gennemførelse

— en anmodning om attesting for refusion af tolden efter modellen i bilag I.

3. Medlemsstaterne giver senest fem arbejdsdage efter udløbet af den i stk. 2, første afsnit, omhandlede frist pr. telex, telefax eller telegram Kommissionen meddelelse om de mængder, der er omfattet af ansøgninger om tildeling af nedsat told for hver af de pågældende perioder,

dvs. fra 1. januar til 31. december 1997 og fra 1. januar 1998 til datoen for ikrafttrædelse af denne forordning.

4. Hvis den samlede mængde, for hvilken der er indgivet ansøgninger om tildeling af nedsat told, for den ene eller den anden af de nævnte perioder overstiger 50 000 tons, giver Kommissionen på grundlag af de af medlemsstaterne indsendte meddelelser senest tre arbejdsdage efter udløbet af den i stk. 3 omhandlede frist medlemsstaterne meddelelse om den nedsættelsessats, der skal anvendes på de mængder, for hvilke der er indgivet ansøgning om attesting.

5. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt importlicensen, udsteder en attest efter modellen i bilag I, idet der i givet fald tages hensyn til den i stk. 3 omhandlede nedsættelsessats, med angivelse af den mængde, for hvilken der kan ske delvis refusion af tolden, jf. bestemmelserne i artikel 880 i forordning (EØF) nr. 2454/93. Attesten udstedes kun og sikkerheden for korrekt gennemførelse, jf. stk. 2, frigives kun for de mængder, for hvilke importøren fremlægger følgende beviser:

— bevis for forarbejdning til malt, jf. artikel 2, stk. 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1249/96, og

— en supplerende attest, der godtgør, at malten er blevet forarbejdet til øl, som lagres i tanke indeholdende bøgertræ, inden for den i stk. 1 fastsatte frist. Attesten udstedes af:

— en administrativ myndighed, der godtgør, at den virksomhed, hvor den pågældende malt blev anvendt til fremstilling af øl, råder over lagringstanke indeholdende bøgertræ, hvis forarbejdningen til øl fandt sted inden offentliggørelsen af denne forordning

— den toldtjeneste, der skal kontrollere forarbejdningen af byg til malt for de mængder byg, for hvilke ansøgningen om importlicens blev indgivet inden offentliggørelsen af denne forordning, mens forarbejdningen til øl endnu ikke har fundet sted.

Den i stk. 2 omhandlede sikkerhed for korrekt gennemførelse frigives for de mængder, der faktisk er forarbejdet, men som ikke er tildelt.

6. Ansøgninger om refusion indgives af importørerne til det toldsted, hvor toldbehandlingen fandt sted. Ansøgningerne om refusion skal ledsages af:

a) importlicensen eller en bekræftet kopi heraf

b) den i stk. 5 omhandlede attest, og

c) angivelsen om overgang til fri omsætning for den pågældende indførsel.

Refusionsbeløbet pr. ton er lig med 50 % af den fulde toldsats på dagen for overgang til fri omsætning, nedsat med 8 ECU/ton.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

Artikel 2

1. I medfør af bestemmelserne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1099/98 nedsættes på anmodning af importøren eller hans befuldmægtigede den importtold, der for hver forsendelse gælder på dagen for overgang til fri omsætning med 50 % for de mængder byg henhørende under KN-kode 1003 00 bestemt til fremstilling af malt (kontingents løbenummer: 09.4061), der skal anvendes til fremstilling af øl, som lagres i tanke indeholdende bøgetræ, og for hvilken ansøgningen om importlicens indgives mellem datoen for ikrafttrædelse af denne forordning og den 31. december 1998. Den nedsættelse af tolden med 8 ECU/ton, der er fastsat i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96, anvendes i så fald ikke. Nedsættelsen af importtolden med 50 % anvendes dog kun for en mængde, der svarer til kontingentet på 50 000 tons for 1998, nedsat med mængden af de ansøgninger om toldrefusion, der blev indgivet i perioden 1. januar 1998 til datoen for ikrafttrædelse af denne forordning, jf. artikel 1. Toldnedsættelsen anvendes om nødvendigt kun for de ansøgninger, der omfatter den således beregnede mængde, i kronologisk rækkefølge for indgivelsen af ansøgninger fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning. Toldnedsættelsen ydes på følgende betingelser:

— den indførte byg skal forarbejdes til malt senest seks måneder efter datoen for overgang til fri omsætning, og

— den således fremstillede malt skal forarbejdes til øl lagret i tanke indeholdende bøgetræ senest 100 dage efter den dato, hvor byggen blev forarbejdet til malt.

2. Med henblik på anvendelse af den i stk. 1 omhandlede nedsatte toldsats indeholder den importlicens, der er udstedt i henhold til artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 i rubrik 24 en af følgende angivelser.

— Derecho 50 % solicitado. Reglamento (CE) n° 1679/98. Contingente arancelario n° 09.4061

— Toldsats 50%. Forordning (EF) nr. 1679/98. Toldkontingent nr. 09.4061

— 50 %-Satz erforderlich. Verordnung (EG) Nr. 1679/98. Zollkontingent Nr. 09.4061

— Ζητούμενος δασμός 50 %. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1679/98. Δασμολογικές ποσοτώσεις υπ' αριθ. 09.4061

— 50 % duty requested. Regulation (EC) No 1679/98. Tariff quota No 09.4061

— Droit 50 % demandé. Règlement (CE) n° 1679/98. Contingent tarifaire n° 09.4061

— Dazio 50 % richiesto. Regolamento (CE) n. 1679/98. Contingente tariffario n. 09.4061

— Gevraagd recht 50 %. Verordening (EG) nr. 1679/98. Tariefcontingent nr. 09.4061

— Direito 50 % pedido. Regulamento (CE) n° 1679/98. Contingente pautal n° 09.4061

— Pyydetty tullinalennus 50 %. Asetus (EY) N:o 1679/98. Tariffikiintiö N:o 09.4061

— Begärd tullsats 50 %. Förordning (EG) nr 1679/98. Tullkvot nr 09.4061.

Når den pågældende forsendelse overgår til fri omsætning, afskriver toldstedet kun på importlicensen, hvis opfyldelsen af følgende kvalitetskriterier for den indførte byg:

— rumvægt: 60,5 kg/hl og derover

— beskadigede kerner: 1 % og derunder

— vandindhold: 13,5 % og derunder

— bygkerner af sund og sædvanlig handelskvalitet: 98 % og derover

er attesteret ved hjælp af:

— enten en attest for den analyse, som toldmyndighederne på det sted, hvor forsendelsen overgår til fri omsætning, har foretaget på importørens anmodning

— eller en kvalitetsattest for den indførte byg, der er udstedt af et regeringsorgan i oprindelseslandet. I så fald udtager toldmyndighederne på det sted, hvor forsendelsen overgår til fri omsætning, prøver af mindst 5 % af de indførte ladninger for at kunne foretage analyser, som viser, at nævnte analysekriterier er opfyldt.

3. Importøren indgiver en ansøgning om tildeling af nedsat told efter modellen i bilag II til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor forsendelsen overgår til fri omsætning. Ansøgningen om nedsat told tages kun i betragtning, hvis den ledsages af:

— bevis for, at ansøgeren er en fysisk eller juridisk person, der har drevet kornhandel i mindst 12 måneder, og som er registreret i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives

— bevis for, at ansøgeren hos det kompetente organ i den medlemsstat, hvor forsendelsen overgår til fri omsætning, har stillet en sikkerhed på 10 ECU/ton

— ansøgerens skriftlige tilsagn om, at hele forsendelsen senest seks måneder efter datoen for antagelse af angivelsen om overgang til fri omsætning vil blive forarbejdet til malt, der skal anvendes til fremstilling af øl, som skal oplagres i tanke indeholdende bøgetræ, senest 100 dage efter udløbet af fristen for forarbejdning til malt.

4. Bestemmelserne om forsendelse af varer med henblik på deres forarbejdning til malt, jf. artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96, anvendes. Den kompetente myndighed skal endvidere kontrollere, at malten inden 100 dage forarbejdes til øl, som oplagres i tanke indeholdende bøgetræ.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne giver den første arbejdsmandag i hver måned til og med den 7. december 1998 efter modellen i bilag III pr. telex, telefax eller telegram Kommissionen meddelelse om de mængder, for hvilke der blev indgivet ansøgninger om tildeling af nedsat told i den foregående måned, jf. artikel 2, stk. 3. Endelig giver medlemsstaterne senest den 11. januar 1999 pr. telex, telefax eller telegram Kommissionen meddelelse om de mængder, for hvilke der blev indgivet ansøgninger om tildeling af nedsat told indtil den 31. december 1998.

2. Hvis den samlede mængde, for hvilken der indgives ansøgninger om tildeling, overstiger den i artikel 2, stk. 1, omhandlede mængde, giver Kommissionen på grundlag af de af medlemsstaterne indsendte meddelelser senest tre arbejdsdage efter udløbet af de i stk. 1 omhandlede frister medlemsstaterne meddelelse om den periode for indgivelse af ansøgninger om tildeling af nedsat told, for hvilken ansøgningerne kan accepteres, og om nødvendigt meddelelse om den mængde, der kan indføres med den nedsatte told på 50 % for den eller de ansøgninger, som indgives den sidste dag i denne periode.

3. Det kompetente organ i den medlemsstat, hvor ansøgningen om tildeling af nedsat told indgives, udsteder en attest med angivelse af den mængde, for hvilken der kan ske delvis refusion af tolden, jf. artikel 880 i forordning (EØF) nr. 2454/93. Attesten, der udfærdiges efter modellen i bilag I, udstedes kun for de ansøgninger, der kan accepteres inden for den i stk. 2 fastsatte grænse, og for hvilke importøren fremlægger følgende beviser:

- bevis for forarbejdning til malt, jf. artikel 2, stk. 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1249/96
- den i artikel 2, stk. 2, omhandlede importlicens, der er behørigt afskrevet af det toldsted, hvor forsendelsen overgår til fri omsætning, og
- en supplerende attest, der godtgør, at malten er blevet forarbejdet til øl, som lagres i tanke indeholdende bøgetræ, inden for den i artikel 2, stk. 1, fastsatte frist. Attesten udstedes af den toldtjeneste, der skal kontrollere forarbejdning af byg til malt.

4. Ansøgninger om delvis refusion af importtold indgives af importørerne til det toldsted, hvor toldbehand-

lingen fandt sted. Ansøgninger om refusion skal ledsages af:

- a) importlicensen eller en bekræftet kopi heraf
- b) den i stk. 3 omhandlede attest, og
- c) angivelsen om overgang til fri omsætning for den pågældende indførsel.

Refusionsbeløbet pr. ton er lig med 50 % af den fulde toldsats på dagen for overgang til fri omsætning, nedsat med 8 ECU/ton, hvis den toldnedsættelse, der er fastsat i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/95, er blevet anvendt.

Artikel 4

Den sikkerhed på 10 ECU/ton, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, andet led, frigives:

- a) for de ansøgte mængder, der faktisk er forarbejdet, men som ikke er tildelt, og
- b) for de tildelte mængder på hver ansøgning om tildeling af nedsat told, hvis:
  - byggens kvalitet, som fastslået i kvalitets- eller analyseattesten, opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 2, andet afsnit
  - licensansøgeren fører bevis for den i artikel 2, stk. 4, omhandlede særlige endelige anvendelse, som godtgør, at anvendelse har fundet sted inden for den frist, der er fastsat i det skriftlige tilsagn, som er omhandlet i artikel 2, stk. 3, tredje led.

Artikel 5

Ved anvendelse af denne forordning gælder følgende:

- a) ved »beskadigede kerner« forstås kerner af byg, andre kornarter og flyvehavre, der viser tegn på beskadigelser, herunder forringelser, som skyldes sygdomme, frost, varme, insekter eller svampe, dårlige vejrforhold og alle andre materielle beskadigelser
- b) ved »byggkerner af sund og sædvanlige handelskvalitet« forstås byggkerner eller dele af byggkerner, som ikke er beskadigede kerner, jf. definitionen i litra a), bortset fra byggkerner, som er beskadiget på grund af frost eller svampe.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

*BILAG I***Model for ansøgning om attestering og attestering for refusion af told, jf. artikel 1, stk. 2 og 5, og artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1679/98**

Referenceimportlicensens nr.: .....

Indehaver (navn, fulde adresse og medlemsstat): .....

Organ, som har udstedt partiallicensen (navn og adresse): .....

Rettigheder overført til (navn, fulde adresse og medlemsstat): .....

Mængde, for hvilken der kan indgives ansøgning om refusion i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1679/98 (mængde i kg): .....

.....
(Dato og underskrift)

*BILAG II***Model for ansøgning om tildeling af nedsat told, jf. artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1679/98**

Referenceimportlicensens nr.: .....

Indehaver (navn, fulde adresse og medlemsstat): .....

Organ, som har udstedt partiallicensen (navn og adresse): .....

Rettigheder overført til (navn, fulde adresse og medlemsstat): .....

Mængde, for hvilken der kan indgives ansøgning om refusion i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1679/98 (mængde i kg): .....

.....
(Dato og underskrift)

*BILAG III***Model for meddelelse om ansøgninger om tildeling af nedsat told, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1679/98**

Referenceimportlicensens nr.: .....

Indehaver (navn, fulde adresse og medlemsstat): .....

Organ, som har udstedt partiallicensen (navn og adresse): .....

Rettingheder overført til (navn, fulde adresse og medlemsstat): .....

Mængde, for hvilken der kan indgives ansøgning om refusion i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1679/98 (mængde i kg): .....

Dato for indgivelse af ansøgning om nedsat told (dag, måned, år): .....

.....

(Dato og underskrift)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1680/98

af 29. juli 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 936/97 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød, og forordning (EØF) nr. 139/81 om betingelserne for henførelse af visse former for frosset oksekød under pos. 0202 30 50 i den kombinerede nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 936/97 af 27. maj 1997 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1299/98⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2634/97⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

New Zealand har udpeget et nyt organ, som udsteder ægthedscertifikater; bilag II til forordning (EF) nr. 936/97 bør derfor ændres;

visse former for oksekød kan kun indføres med nedsat told i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 139/81⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1299/98, hvis der fremlægges ægthedscertifikater, som er udstedt af de pågældende lande; navn og adresse for det udstedende organ i New Zealand bør ajourføres;

bestemmelserne om proceduren for revision af fortegnelsen over de organer, der udsteder ægthedscertifikater, bør harmoniseres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag II til forordning (EF) nr. 936/97 ændres »New Zealand Meat Producers Board« til »New Zealand Meat Board«.

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 139/81 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen kan revidere fortegnelsen, hvis et udstedende organ ikke mere er anerkendt, hvis det udstedende organ ikke overholder en af de forpligtelser, det har påtaget sig, eller hvis et nyt udstedende organ udpeges.«

2) I bilag II ændres »New Zealand Meat Producers Board« til »New Zealand Meat Board.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. september 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 137 af 28. 5. 1997, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 180 af 24. 6. 1998, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT L 356 af 31. 12. 1997, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT L 15 af 17. 1. 1981, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1681/98

af 29. juli 1998

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Såfremt priserne i Fællesskabet ligger over verdensmarkedspriserne, kan forskellen mellem disse priser i henhold til artikel 3 i forordning nr. 136/66/EØF ved udførsel af olivenolie til tredjelande udlignes ved en restitution;

bestemmelserne for fastsættelse og ydelse af eksportrestitutionerne ved olivenolie er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 616/72⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2962/77⁽⁴⁾;

i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen være den samme for hele Fællesskabet;

i henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen fastsættes under hensyntagen til situationen og udviklingstendenserne for priserne på olivenolie og de disponible mængder på Fællesskabets marked og for priserne på olivenolie på verdensmarkedet; såfremt situationen på verdensmarkedet imidlertid ikke gør det muligt at fastslå de gunstigste noteringer for olivenolie, kan der dog tages hensyn til prisen på dette marked for de vigtigste konkurrerende vegetabiliske olier og til den forskel, der i en repræsentativ periode konstateres mellem denne pris og prisen på olivenolie; restitutionsbeløbet kan ikke overstige forskellen mellem prisen på olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet, eventuelt justeret med omkostningerne ved at eksportere produktet til verdensmarkedet;

i medfør af artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, litra b), i forordning nr. 136/66/EØF kan det bestemmes, at restitutionen fastsættes ved licitation; licitationen vedrører restitutions-

beløbet og kan begrænses til visse modtagerlande, mængder, kvaliteter og præsentationer;

i henhold til artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 136/66/EØF kan restitutionen for olivenolie fastsættes på forskellige niveauer alt efter bestemmelsesstedet, når verdensmarkedssituationen eller de særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt;

restitutionen skal fastsættes mindst én gang om måneden; hvis det er påkrævet, kan den ændres i mellemtiden;

anvendelse af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for olivenolie og især på prisen for olivenolie inden for Fællesskabet og på markederne i tredjelande og i Grækenland fører til at fastsætte restitutionerne til de i bilaget angivne beløb;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 961/98⁽⁸⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel til tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

⁽¹⁾ EFT 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 78 af 31. 3. 1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 348 af 30. 12. 1977, s. 53.

⁽⁵⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT L 135 af 8. 5. 1998, s. 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. juli 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

(ECU/100 kg)

Produktkode	Restitutionsbeløb (1)
1509 10 90 9100	6,00
1509 10 90 9900	0,00
1509 90 00 9100	6,00
1509 90 00 9900	0,00
1510 00 90 9100	0,00
1510 00 90 9900	0,00

(1) For bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87 (EFT L 351 af 14. 12. 1987, s. 1), såvel som for eksport til tredjelande.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1682/98

af 29. juli 1998

om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 17. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1978/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1978/97⁽³⁾ er der åbnet en løbende licitation med henblik på fastsættelsen af eksportrestitutioner for olivenolie;

maksimumsbeløbene for eksportrestitutionen fastsættes efter artikel 6 i forordning (EF) nr. 1978/97 under hensyn til situationen og den forventede udvikling på markedet for olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet og på grundlag af de modtagne bud; der gives tilslag til den eller de bydende, hvis bud svarer til maksimumsbeløbet for eksportrestitutionen eller til et lavere beløb;

anvendelsen af ovennævnte bestemmelser fører til at fastsætte maksimumsrestitutionerne ved udførsel til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionerne ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 17. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1978/97, fastsættes i bilaget på grundlag af de pr. 23. juli 1998 indgivne bud.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 278 af 11. 10. 1997, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. juli 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 17. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1978/97

(ECU/100 kg)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1509 10 90 9100	9,01
1509 10 90 9900	—
1509 90 00 9100	9,00
1509 90 00 9900	—
1510 00 90 9100	—
1510 00 90 9900	—

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1683/98

af 29. juli 1998

om salg til forudfastsat pris af oksekød, som visse interventionsorganer ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2634/97⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Anvendelsen af interventionsforanstaltninger i oksekøds-sektoren har ført til lagre i flere medlemsstater; for at undgå en alt for lang oplagringsperiode bør en del af disse lagre sælges;

med visse særlige undtagelser, som er nødvendige, bør salget finde sted efter reglerne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95⁽⁴⁾, særlig afsnit I og III;

for at sikre en økonomisk forvaltning af lagrene bør det fastsættes, at interventionsorganerne i første række sælger det kød, der har været oplagret længst;

der bør ske undtagelse fra artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2173/79 i betragtning af de administrative vanskeligheder, som anvendelsen af denne bestemmelse skaber i de pågældende medlemsstater;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der gennemføres salg af interventionsprodukter, som er opkøbt efter artikel 6 i forordning (EØF) nr. 805/68, af en mængde på:

- ca. 200 tons ikke-udbenede bagfjerdinger fra det belgiske interventionsorgan
- ca. 200 tons ikke-udbenede bagfjerdinger fra det danske interventionsorgan
- ca. 200 tons ikke-udbenede bagfjerdinger fra det tyske interventionsorgan
- ca. 200 tons ikke-udbenede bagfjerdinger fra det spanske interventionsorgan

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 356 af 31. 12. 1997, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 251 af 5. 10. 1979, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.

- ca. 200 tons ikke-udbenede bagfjerdinger fra det franske interventionsorgan
- ca. 400 tons ikke-udbenede bagfjerdinger fra det italienske interventionsorgan
- ca. 200 tons ikke-udbenede bagfjerdinger fra det irske interventionsorgan
- ca. 200 tons ikke-udbenede bagfjerdinger fra det nederlandske interventionsorgan
- ca. 200 tons ikke-udbenede bagfjerdinger fra det østrigske interventionsorgan
- ca. 400 tons udbenet oksekød fra det franske interventionsorgan
- ca. 2 100 tons udbenet oksekød fra det irske interventionsorgan
- ca. 2 100 tons udbenet oksekød fra Det Forenede Kongeriges interventionsorgan
- ca. 1 ton udbenet oksekød fra det danske interventionsorgan.

Præcise oplysninger om mængder og salgspriser er angivet i bilag I.

2. Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning sælges de i stk. 1 omhandlede produkter i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2173/79, særlig afsnit I og III.

Artikel 2

1. Oplysninger om produktmængder og oplagringssteder kan indhentes på de i bilag II til denne forordning anførte adresser.

2. For hvert produkt, der er nævnt i bilag I, sælger interventionsorganerne først det kød, der har været oplagret længst.

3. Uanset artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2173/79 skal det eller de kølelagre, hvor de ønskede produkter er oplagret, ikke angives i ansøgningerne.

Artikel 3

Den i artikel 15, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2173/79 omhandlede sikkerhed fastsættes til 120 ECU pr. ton.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro	Productos (*)	Cantidad aproximada (toneladas)	Precio de venta expresado en ecus por tonelada
Medlemsstat	Produkter (*)	Tilnærmet mængde (tons)	Salgspriser i ECU/ton
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (*)	Ungefähre Mengen (Tonnen)	Verkaufspreise, ausgedrückt in ECU/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα (*)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)	Τιμές πώλησης εκφραζόμενες σε Ecu ανά τόνο
Member State	Products (*)	Approximate quantity (tonnes)	Selling prices expressed in ecus per tonne
État membre	Produits (*)	Quantité approximative (tonnes)	Prix de vente exprimés en écus par tonne
Stato membro	Prodotti (*)	Quantità approssimativa (tonnellate)	Prezzi di vendita espressi in ecu per tonnellata
Lidstaat	Producten (*)	Hoeveelheid bij benadering (ton)	Verkoopprijzen uitgedrukt in ECU per ton
Estado-membro	Produtos (*)	Quantidade aproximada (toneladas)	Preço de venda expresso em ecus por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet (*)	Arvioitu määrä (tonneina)	Myyntihinta ecuina tonnilta
Medlemsstat	Produkter (*)	Ungefärlig kvantitet (ton)	Försäljningspris i ecu per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

BELGIQUE/BELGIË	— Quartiers arrière/Achtervoeten	200	1 800
DANMARK	— Bagfjerdinger	200	1 850
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	200	2 000
ESPAÑA	— Cuartos traseros	200	2 000
FRANCE	— Quartiers arrière	200	1 850
IRELAND	— Hindquarters	200	1 800
ITALIA	— Quarti posteriori	400	1 900
NEDERLAND	— Achtervoeten	200	1 800
ÖSTERREICH	— Hinterviertel	200	1 900

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

DANMARK	— Tyksteg (INT 16)	1	2 400
FRANCE	— Semelle (INT 14)	200	2 400
	— Rumsteak (INT 16)	200	2 600
IRELAND	— Intervention thick flank (INT 12)	300	2 750
	— Intervention topside (INT 13)	300	3 150
	— Intervention silverside (INT 14)	300	2 500
	— Intervention fillet (INT 15)	300	9 100
	— Intervention rump (INT 16)	300	3 200
	— Intervention striploin (INT 17)	300	5 300
	— Intervention forerib (INT 19)	300	3 000
UNITED KINGDOM	— Intervention thick flank (INT 12)	300	2 750
	— Intervention topside (INT 13)	300	3 350
	— Intervention silverside (INT 14)	300	2 650
	— Intervention fillet (INT 15)	300	7 400
	— Intervention rump (INT 16)	300	4 100
	— Intervention striploin (INT 17)	300	5 000
	— Intervention forerib (INT 19)	300	3 000

- (¹) Véanse los anexos V y VII del Reglamento (CEE) n° 2456/93 de la Comisión (DO L 225 de 4. 9. 1993, p. 4), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) n° 2602/97 (DO L 351 de 23. 12. 1997, p. 20).
- (¹) Se bilag V og VII til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2456/93 (EFT L 225 af 4. 9. 1993, s. 4), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2602/97 (EFT L 351 af 23. 12. 1997, s. 20).
- (¹) Vgl. Anhänge V und VII der Verordnung (EWG) Nr. 2456/93 der Kommission (ABl. L 225 vom 4. 9. 1993, S. 4), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 2602/97 (ABl. L 351 vom 23. 12. 1997, S. 20).
- (¹) Βλέπε παραρτήματα V και VII του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2456/93 της Επιτροπής (ΕΕ L 225 της 4. 9. 1993, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2602/97 (ΕΕ L 351 της 23. 12. 1997, σ. 20).
- (¹) See Annexes V and VII to Commission Regulation (EEC) No 2456/93 (OJ L 225, 4. 9. 1993, p. 4), as last amended by Regulation (EC) No 2602/97 (OJ L 351, 23. 12. 1997, p. 20).
- (¹) Voir annexes V et VII du règlement (CEE) n° 2456/93 de la Commission (JO L 225 du 4. 9. 1993, p. 4). Règlement modifié en dernier lieu par le règlement (CE) n° 2602/97 (JO L 351 du 23. 12. 1997, p. 20).
- (¹) Cfr. allegati V e VII del regolamento (CEE) n. 2456/93 della Commissione (GU L 225 del 4. 9. 1993, pag. 4), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 2602/97 (GU L 351 del 23. 12. 1997, pag. 20).
- (¹) Zie de bijlagen V en VII bij Verordening (EEG) nr. 2456/93 van de Commissie (PB L 225 van 4.9.1993, blz. 4), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2602/97 (PB L 351 van 23.12.1997, blz. 20).
- (¹) Ver anexos V e VII do Regulamento (CEE) n° 2456/93 da Comissão (JO L 225 de 4. 9. 1993, p. 4). Regulamento com a última redacção que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) n° 2602/97 (JO L 351 de 23. 12. 1997, p. 20).
- (¹) Katso komission asetuksen (ETY) N:o 2456/93 (EYVL L 225, 4. 9. 1993, s. 4), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2602/97 (EYVL L 351, 23.12.1997, s. 20), liitteet V ja VII.
- (¹) Se bilaga V och VII i förordning (EEG) nr 2456/93 (EGT L 225, 4.9.1993, s. 4), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2602/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 20).

*ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II —
ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II*

**Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser —
Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses
of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli
organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de
intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser**

BELGIQUE/BELGIË

Bureau d'intervention et de restitution belge
Rue de Trèves 82
B-1040 Bruxelles
Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
Trierstraat 82
B-1040 Brussel
Téléphone/Tel.: (32-2) 287 24 11; télex/telex: BIRB. BRUB/24076-65567; télécopieur/telex: (32-2)
230 25 33/280 03 07

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Postfach 180203, D-60083 Frankfurt am Main
Adickesallee 40
D-60322 Frankfurt am Main
Tel.: (49) 69 1564-704/772; Telex: 411727; Telefax: (49) 69 15 64-790/791

DANMARK

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
EU-direktoratet
Kampmannsgade 3
DK-1780 København V
Tlf. (45) 33 92 70 00; telex 151317 DK; fax (45) 33 92 69 48, (45) 33 92 69 23

ESPAÑA

FEGA (Fondo Español de Garantía Agraria)
Beneficencia, 8
E-28005 Madrid
Teléfono: (34) 913 47 65 00, 913 47 63 10; télex: FEGA 23427 E, FEGA 41818 E; fax: (34) 915 21 98 32,
915 22 43 87

FRANCE

OFIVAL
80, avenue des Terroirs-de-France
F-75607 Paris Cedex 12
Téléphone: (33 1) 44 68 50 00; télex: 215330; télécopieur: (33 1) 44 68 52 33

ITALIA

AIMA (Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo)
Via Palestro 81
I-00185 Roma
Tel. 49 49 91; telex 61 30 03; telefax: 445 39 40/445 19 58

IRELAND

Department of Agriculture, Food and Forestry
Agriculture House
Kildare Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (01) 678 90 11, ext. 2278 and 3806;
telex 93292 and 93607, telefax (01) 661 62 63, (01) 678 52 14 and (01) 662 01 98

NEDERLAND

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Voedselvoorzienings- en verkoopbureau
p/a LASER, Zuidoost
Slachthuisstraat 71
Postbus 965
6040 AZ Roermond
Tel.: (31-475) 35 54 44; telex: 56396 VIBNL; telefax: (31-475) 31 89 39.

ÖSTERREICH

AMA-Agrarmarkt Austria
Dresdner Straße 70
A-1201 Wien
Tel.: (431) 33 15 12 20; Telefax: (431) 33 15 1297

UNITED KINGDOM

Intervention Board Executive Agency
Kings House
33 Kings Road
Reading RG1 3BU
Berkshire
United Kingdom
Tel. (01-189) 58 36 26
Fax (01-189) 56 67 50

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1684/98
af 29. juli 1998
om udstedelse af importlicenser for frosset mellemgulv af hornkvæg

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
996/97 af 3. juni 1997 om åbning og forvaltning af et
toldkontingent for import af frosset mellemgulv af
oksekød henhørende under KN-kode 0206 29 91 ⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1266/98 ⁽²⁾, særlig
artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 996/97
fastsættes det, at der i perioden 1998/99 kan importeres
800 tons mellemgulv på særlige betingelser;

i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 996/97 fastsættes
det, at de mængder, der er ansøgt om, kan nedsættes; de
ansøgninger, der er indgivet, overstiger langt de mængder,

der er disponible; under hensyn til dette og for at sikre en
ligelig fordeling af de disponible mængder bør de
mængder, der er ansøgt om, nedsættes forholdsmæs-
sigt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

0,53392 % af de mængder, som der er søgt om gennem
importlicensansøgninger indgivet i henhold til artikel 8 i
forordning (EF) nr. 996/97, imødekommes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4. 6. 1997, s. 6.
⁽²⁾ EFT L 175 af 19. 6. 1998, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1685/98

af 29. juli 1998

om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1532/98⁽³⁾;

på grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for terminkøb og under hensyntagen til den forventede markedsudvikling er det nødvendigt at ændre det korrektionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende restitution for korn;

korrektionsbeløbet skal fastsættes efter samme procedure som restitutionen; det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁵⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 961/98⁽⁷⁾—

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c) med undtagelse af malt i forordning (EØF) nr. 1766/92, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 201 af 17. 7. 1998, s. 65.

⁽⁴⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁷⁾ EFT L 135 af 8. 5. 1998, s. 5.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. juli 1998 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Løbende måned 7	1. term. 8	2. term. 9	3. term. 10	4. term. 11	5. term. 12	6. term. 1
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	0	-1,00	-5,00	-7,00	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:
01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30.7.1992, s. 20).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. januar 1998

vedrørende skattebegunstigelser i henhold til § 52, stk. 8, i den tyske indkomstskattelov (Einkommensteuergesetz)

(meddelt under nummer K(1998) 231)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(98/476/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have givet de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, jf. EF-traktatens artikel 93, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I.

Den 26. februar 1997 besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter artikel 93, stk. 2, angående den i § 52, stk. 8, i Einkommensteuergesetz (EStG) foretagne ændring af ordningen i § 6 b i EStG, en ændring, der

indgik i skatteloven »Jahressteuergesetz 1996«⁽¹⁾. Denne beslutning blev meddelt den tyske regering ved skrivelse af 25. marts 1997⁽²⁾ og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 6. juni 1997⁽³⁾. Ved skrivelse af 13. maj 1997 fremsatte de tyske myndigheder deres bemærkninger til denne beslutning. De øvrige medlemsstater og andre interesserede parter har ikke fremsat bemærkninger.

Den pågældende ordning indebærer for regnskabsårene 1996, 1997 og 1998 en særlig skattebegunstigelse for at styrke markedet for kapitalinteresser i virksomheder i de nye tyske delstater og Vestberlin og således øge disse virksomheders kapitalgrundlag. Ordningen kan kort beskrives på følgende måde:

I henhold til den tyske skattelovgivning skal der af fortjenester, som fysiske personer bosat i Tyskland (§ 1 i EStG) og juridiske personer med hjemsted i Tyskland (§ 1 i loven om selskabsskat, Körperschaftssteuergesetz) opnår ved salg af visse aktiver, betales indkomstskat. Når det drejer sig om juridiske personer, henvises der i Körperschaftssteuergesetz til bestemmelserne i EStG (§ 8 i Körperschaftssteuergesetz).

I henhold til § 6 b i EStG kan fysiske eller juridiske personer, som sælger visse former for løsøre og fast ejendom samt andele i kapitalsekskaber, i det regnskabsår,

⁽¹⁾ BGBl. 1995 I 1250; trådte i kraft den 1. januar 1996.

⁽²⁾ SG(97) D/2381.

⁽³⁾ EFT C 172 af 6. 6. 1997, s. 2.

hvor salget finder sted, og i de efterfølgende fire år⁽¹⁾ fratække indtil 5 %, og i visse tilfælde indtil 100 %, af den skattepligtige fortjeneste, de opnår ved salget, fra anskaffelses- og produktionsomkostningerne ved visse aktiver. Fradraget på 100 % var bl.a. allerede muligt på grundlag af § 6 b i EStG inden Jahressteuergesetz 1996 i forbindelse med omkostningerne til anskaffelse af andele i kapitalselskaber, som et holdingselskab har erhvervet efter loven om holdingselskaber (Gesetz über Unternehmensbeteiligungsgesellschaften).

Den økonomiske fordel, som holdingselskaberne måtte kunne opnå herved, er ikke omfattet af denne undersøgelse af, om der foreligger støtte; en eventuel senere stillingtagen fra Kommissionens side til denne økonomiske fordel foregribes ikke af den foreliggende beslutning.

I henhold til § 52, stk. 8, i EStG, der trådte i kraft den 1. januar 1996, udvides den skattebegunstigelse, der er indeholdt i § 6 b i EStG, til at gælde for regnskabsårene 1996, 1997 og 1998. På grundlag heraf kan indtil 100 % af fortjenesten ved salget fratrækkes anskaffelses- og produktionsomkostningerne, såfremt denne anvendes til at erhverve andele i kapitalselskaber, denne erhvervelse finder sted i forbindelse med en kapitalforhøjelse eller oprettelse af nye kapitalselskaber, og disse kapitalselskaber:

- har deres hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller i Vestberlin⁽²⁾, og antallet af arbejdstagere i et bestående ansættelsesforhold på det tidspunkt, hvor erhvervelsen af andelen finder sted, ikke overstiger 250, eller
- er holdingselskaber, som ifølge vedtægterne alene har til opgave at erhverve tidsbegrænsede kapitalinteresser eller at forvalte og afhænde sådanne interesser i virksomheder, som på det tidspunkt, hvor interesserne erhverves, har hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller i Vestberlin og ikke over 250 arbejdstagere i et bestående ansættelsesforhold.

Ifølge de tyske myndigheders skøn vil foranstaltningen medføre midlertidige tab af skatteprovenu på ca. 150 mio. DEM (ca. 75 mio. ECU). Ordningen ville kunne anvendes af flere tusinde virksomheder i de nye delstater og i Vestberlin og er ikke begrænset til bestemte sektorer. Det er ikke udelukket, at der sker en kumulering af denne foranstaltning med andre statsstøtteordninger.

II.

De tyske myndigheder anmeldte den pågældende bestemmelse efter dennes vedtagelse og således for sent ved skrivelse af 13. oktober 1995, og først efter at Kommissionen udtrykkeligt havde anmodet herom. Jahressteuergesetz 1996 trådte i kraft den 1. januar 1996, inden Kommissionen havde godkendt den. Derfor blev

ordningen af Kommissionen registreret som ikke-anmeldt støtte (NN 9/96). På grundlag af det tyske finansministeriums administrative bestemmelse af 2. januar 1996⁽³⁾ blev anvendelsen af denne ordning udsat, indtil den var godkendt af Kommissionen.

I sin beslutning om procedurans indledning gav Kommissionen udtryk for den opfattelse, at § 52, stk. 8, i EStG udgør statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. I denne forbindelse er Kommissionen nået frem til den konklusion, at den foreliggende ordning omfatter to grupper af støttemodtagere: på den ene side skattepligtige på grundlag af Einkommensteuergesetz og på den anden side virksomheder med indtil 250 ansatte i de nye tyske delstater og i Vestberlin.

Kommissionen er i første omgang nået frem til den konklusion, at skattebegunstigelsen til fordel for de skattepligtige, som sælger visse aktiver og kan fratække den derved opnåede fortjeneste ved anskaffelsen af andre aktiver, udgør en generel foranstaltning, som ikke indebærer et støtteelement, da alle skattepligtige, som investerer deres fortjenester på en bestemt måde, kan drage fordel heraf uanset deres størrelse, sektortilknytning eller hjemsted.

I modsætning hertil var Kommissionen i sin beslutning om procedurans indledning af den opfattelse, at foranstaltningen til fordel for kapitalselskaber med hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller Vestberlin, hvori der skal overtages en kapitalinteresse, for at skattebegunstigelsen udløses, udgør statsstøtte efter artikel 92, stk. 1. Kommissionen gjorde opmærksom på, at der ifølge Domstolens faste retspraksis ved vurderingen af, om en foranstaltning må betragtes som statsstøtte efter artikel 92, stk. 1, skal tages hensyn til, hvilken økonomisk virkning foranstaltningen har. Virkningen af den foreliggende foranstaltning er, at rentabiliteten af kapitalinteresser i virksomheder med hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller Vestberlin øges i forhold til rentabiliteten af kapitalinteresser i virksomheder med hjemsted og ledelse i Vesttyskland eller uden for Tyskland. Med hensyn til den opfattelse, som de tyske myndigheder gav udtryk for i skrivelsen af 13. oktober 1995, nemlig at den økonomiske fordel af denne foranstaltning er meget lille for ikke at sige nul, henviste Kommissionen til Domstolens faste retspraksis, hvorefter man ikke alene på grundlag af en lav støtteintensitet kan udelukke, at samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes.

På baggrund heraf satte Kommissionen spørgsmålstegn ved, om foranstaltningen var forenelig med fællesmarkedet. Da foranstaltningen ikke var knyttet til investeringer, måtte den sidestilles med driftsstøtte, som ifølge Kommissionens faste praksis kun kan ydes på visse betingelser og kun i de områder, der er støtteberettigede i

⁽¹⁾ Oprettelse af reserver i henhold til § 6 b, tredje afsnit, i EStG.
⁽²⁾ § 1, stk. 2, i loven om støtteberettigede områder (Fördergebietgesetz).

⁽³⁾ Bundessteuerblatt 1996, Teil I, nr. 1, s. 2.

henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a). Ordningen anvendes imidlertid også i Berlin. Ifølge Kommissionens beslutning vedrørende kortet over støtteberettigede tyske regioner i årene 1997-1999 (N 613/96) kan Østberlin i denne periode anses som støtteberettiget region efter artikel 92, stk. 3, litra c). På grundlag af samme beslutning kan Østberlin imidlertid i denne periode sidestilles med de omliggende støtteberettigede regioner efter artikel 92, stk. 3, litra a). Derimod er Vestberlin i henhold til denne beslutning et støtteberettiget område efter artikel 92, stk. 3, litra c), og er ikke omfattet af en lignende overgangsordning, dvs. Vestberlin opfylder ikke de ovennævnte betingelser for driftsstøttens forenelighed.

Endvidere er der som følge af, at støtten ikke er knyttet til investeringsforanstaltninger, en betydelig risiko for, at støtten også har økonomiske virkninger uden for de støtteberettigede områder. Kommissionen var desuden af den opfattelse, at ordningen var i strid med forbuddet mod forskelsbehandling i forbindelse med etableringsretten efter EF-traktatens artikel 52, da det ifølge ordningen er en betingelse for at opnå skattebegunstigelsen, at de virksomheder, hvori der erhverves kapitalinteresser, har deres hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller i Vestberlin. Endelig tager ordningen ikke hensyn til de særlige regler, der gælder for visse følsomme sektorer.

III.

De tyske myndigheder hævdede i deres skrivelse af 13. maj 1997, at den pågældende foranstaltning ikke udgør statsstøtte efter artikel 92, stk. 1. I sammendrag fremsatte de tyske myndigheder følgende bemærkninger til indledningen af proceduren:

Først og fremmest fremhæves de fortsat alvorlige strukturelle mangler i den østtyske økonomi og navnlig også de østtyske virksomheders lave egenkapitalandele, som skal øges ved hjælp af denne ordning. De tyske myndigheder går ud fra, at støtte på grundlag af ordningen for virksomheder i de såkaldte følsomme sektorer er usandsynlig, da holdingselskaber primært investerer risikovillig kapital i virksomheder med hovedaktivitetsområde på fremtidsmarkeder.

Skattebegunstigelsen indrømmes alene i form af en skatteudsættelse; derimod er der ikke tale om en skatteeftergivelse, da det forholder sig således, at i tilfælde af, at den skattepligtige selv ikke efter en lang periode videresælger den erhvervede kapitalandel, vil værdien heraf komme frem senest på tidspunktet for virksomhedens likvidation og de pågældende fortjenester blive beskattet.

Der er kun tale om en skattebegunstigelse for investoren (*Beteiligungsgeber*), men ikke for de selskaber, hvori der investeres (*Beteiligungsnehmer*). Disse får derimod yder-

ligere egenkapital, hvis omkostninger kan forhandles frit og er markedsorienterede. De tyske myndigheder kan ikke se, at der skulle være nogen direkte sammenhæng mellem skattebegunstigelsen for de pågældende selskaber og omfanget af omkostninger i forbindelse med egenkapitalen, og da slet ikke sætte tal på en sådan. Alene ud fra den omstændighed, at der indrømmes en skattebegunstigelse i forbindelse med erhvervelsen af kapitalandele i virksomheder, som har hjemsted i et regionalt afgrænset område, kan man ikke drage den konklusion, at der foreligger en støtteækvivalent. Man kan kun tale om, at der foreligger en støtteækvivalent, hvis den egenkapital, der indskydes på grundlag af § 52, stk. 8, i EStG, var gjort billigere end den egenkapital, der i øvrigt er til rådighed for østtyske virksomheder og virksomheder i Berlin. Ifølge de tyske myndigheder er der ikke holdepunkter for dette; Kommissionen anså i sin beslutning jo også kun denne billigelse for at være en mulighed uden at give klare holdepunkter herfor. Tværtimod er der grund til at formode, at fordelene ved skatteudsættelsen ikke videregives til virksomhederne med hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller Vestberlin, da de er minimale og ikke indeholder noget yderligere incitament ved videregivelsen.

Efter de tyske myndigheders opfattelse er skattebegunstigelsen derfor en generel foranstaltning til fordel for ikke blot investoren, men også for de selskaber, der investeres i; dette så meget desto mere som fordelene for de pågældende selskaber kun opstår som følge af skattebegunstigelsen for investoren, og denne begunstigelse også efter Kommissionens opfattelse er en generel foranstaltning.

Det skulle således ikke være lykkedes Kommissionen hverken at identificere en støttemodtager i forbindelse med den formodede støtteordning eller at sætte tal på støttens størrelse. Den fordel, som virksomhederne i de nye tyske delstater og i Vestberlin får, er — hvis den i det hele taget kan måles — særdeles lille, hvilket — subsidiært — taler for at anvende »de minimis«-reglen⁽¹⁾.

IV.

Den udvidede skattebegunstigelse på grundlag af § 52, stk. 8, i EStG til fordel for kapital-selskaber med højst 250 ansatte og med sæde og ledelse i de nye tyske delstater eller Vestberlin, hvori der skal overtages en kapitalinteresse (direkte eller indirekte via et holdingselskab) i forbindelse med en kapitalforhøjelse eller oprettelse af et nyt kapital-selskab for at udløse skattebegunstigelsen i forbindelse med de fortjenester, der opstår ved salget af visse aktiver eller andele i kapital-selskaber, udgør statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-traktatens artikel 61, stk. 1. Derimod er det en generel foranstaltning uden støtteelement til fordel for de indkomstskattepligtige, som afhænder visse aktiver og kan fratække den derved opnåede skattepligtige fortjeneste ved erhvervelse af andre aktiver. I denne forbindelse har Kommissionen lagt følgende til grund:

⁽¹⁾ EFT C 68 af 6. 3. 1996, s. 9.

Allerførst kan det konstateres, at foranstaltningen udgør »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form« efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Med henblik på at vurdere, om en statslig foranstaltning må anses for at udgøre støtte, må det i henhold til Domstolens retspraksis i dens dom af 11. juli 1996 i sag C-39/94 (SFEI/La Poste) ⁽¹⁾ fastlægges, hvorvidt den virksomhed, foranstaltningen er rettet til, opnår en økonomisk fordel, som den ikke ville have opnået på sædvanlige markedsbetingelser.

På grundlag af bestemmelsen i § 52, stk. 8, i EStG omfatter skattebegunstigelsen først og fremmest de fysiske eller juridiske personer (købere af kapitalandele — »Beteiligungskäufer«), der opnår en fortjeneste ved salg af et aktiv, da de i forbindelse med overtagelsen af kapitalandele på bestemte betingelser og i bestemte virksomheder kan fratække indtil 100 % af den ved salget opnåede fortjeneste fra anskaffelsesomkostningerne og således opnår en skattelettelse. Disse virksomheder opnår således en fordel i forhold til de generelle skattebestemmelser, hvorefter indtil 50 % af de skattepligtige fortjenester kan fratækkes, hvis de reinvesterer deres fortjenester i Tyskland. Det er imidlertid kun muligt at opnå skattefradraget på 100 %, hvis den skattepligtige erhverver andele i bestemte kapitalsekskaber, og erhvervelsen er forbundet med en kapitalforhøjelse eller oprettelse af nye kapitalsekskaber. På grundlag af ordningen tilskyndes skattepligtige således til at erhverve andele i bestemte kapitalsekskaber med henblik på at forhøje kapitalen eller oprette nye sekskaber; skatteforanstaltningen resulterer således i — og har derudover også det erklærede mål — at fremme efterspørgslen efter egenkapital i bestemte kapitalsekskaber og således en forhøjelse af disse virksomheders egenkapitalandel (eller skabelse af egenkapital).

Den stigende efterspørgsel efter kapitalandele i virksomheder med hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller i Vestberlin (sælgere af kapitalandele — »Beteiligungsverkäufer«), som skyldes den statslige foranstaltning, påvirker alt andet lige den investeringsadfærd, som købere af kapitalandele som helhed betragtes udviser, for så vidt som disse vil overtage andele, som de uden skattebegunstigelsen enten slet ikke havde overtaget eller på betingelser, der var dårligere for sælgeren deraf, men disse andele vil nu blive overtaget på betingelser, der er mere fordelagtige for sælgeren, end det havde været tilfælde, hvis § 52, stk. 8, i EStG ikke var blevet indført. Som de tyske myndigheder helt rigtigt anfører, modtager sælgeren ganske vist egenkapital, hvis omkostninger kan forhandles frit og er markedsorienterede, men foranstaltningen ændrer det pågældende marked med det resultat, at den egenkapital, der indskydes på grundlag af § 52, stk. 8, bliver mere attraktiv end den i øvrigt disponible tilsvarende egenkapital i virksomheder med hjemsted og ledelse uden for de nye delstater og Berlin.

⁽¹⁾ Sml. 1996, s. I-3547, præmis 60.

Det er også de tyske lovgivende myndigheders erklærede mål at ændre investeringsadfærd og dermed forhøje de pågældende virksomheders egenkapital; de tyske myndigheder anfører imidlertid i deres bemærkninger, at denne ordning ikke har nogen målelig virkning på de østtyske virksomheder og virksomhederne i Berlin, hvori kapitalandelene skal overtages.

Skatteordningen begunstiger visse fysiske og juridiske personer direkte (direkte støttemodtagere), for at disse erhverver visse aktiver fra visse virksomheder (indirekte støttemodtagere). Den økonomiske fordel består i, at der i forhold til retsstillingen, inden § 52, stk. 8, i EStG trådte i kraft, er en større efterspørgsel efter andele i de indirekte støttede virksomheder; dette medfører, at investorerne (direkte støttemodtagere) vil være rede til at erhverve andele i østtyske virksomheder og virksomheder i Berlin på betingelser, som er mere fordelagtige for disse i forhold til situationen inden den pågældende foranstaltnings indførelse. Som følge heraf vil omfanget af kapitalandele i de nævnte virksomheder stige, og/eller de aftalemæssige vilkår (andelens pris i forhold til den nominelle værdi, deltagelsens varighed, betaling for deltagelse osv.) i forbindelse med deltagelsen blive bedre for de nævnte virksomheder.

Foranstaltningen er derfor egnet til vederlagsfrit at give de virksomheder med hjemsted og ledelse i de nye delstater og i Vestberlin, som indirekte støttes på grundlag af § 52, stk. 8, i EStG, en økonomisk fordel, som de ikke havde opnået uden den statslige foranstaltning.

De tyske myndigheder har i deres bemærkninger anført, at det i forbindelse med foranstaltningen udelukkende drejer sig om en skatteudsættelse, men på ingen måde om en skatteeftergivelse. Hertil skal det allerførst bemærkes, at man kun kan tale om en skatteudsættelse i henhold til § 222 i den tyske skattelov (»Abgabenordnung«) i forbindelse med en udsættelse af tidspunktet for, hvornår et allerede opstået skattekrav forfalder; i det foreliggende tilfælde medfører ordningen imidlertid, at et skattekrav bortfalder på grundlag af § 6 b i EStG, og at der eventuelt opstår et nyt skattekrav i forbindelse med et videresalg. Endvidere er det i det foreliggende tilfælde uden betydning, om den indførte skattebegunstigelse i økonomisk henseende kun skal betragtes som en skatteudsættelse, da det selv i tilfælde af en skatteudsættelse måtte antages, at sælgerne indirekte opnår en økonomisk fordel (Kommissionens beslutning 93/349/EØF) ⁽²⁾.

Som de tyske myndigheder også anfører i deres bemærkninger, er det imidlertid i det foreliggende tilfælde vanskeligt at påvise en konkret fordel i hvert enkelt tilfælde samt at kvantificere støtteelementet. Men man kan rent faktisk gå ud fra, som det er forklaret ovenfor, at der typisk er tale om en økonomisk fordel. Dog kan man

⁽²⁾ EFT L 143 af 15. 6. 1993, s. 7.

i en efterfølgende undersøgelse ikke i hvert enkelt tilfælde med sikkerhed fastslå, hvilken økonomisk fordel der er opnået, da foranstaltningen bygger på den økonomiske adfærd hos en privat investor, som træffer sine investeringsmæssige beslutninger på grundlag af investeringsvilkår, som bevidst er ændret gennem indgriben fra statens side. Man kan ikke abstrakt påvise, at den enkelte køber har ændret adfærd som følge af den statslige foranstaltning. Desuden kan man ikke i en efterfølgende undersøgelse med sikkerhed kvantificere fordelene og heller ikke i alle tilfælde efterfølgende sætte tal på den.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen ikke skal tage stilling til hvert enkelt tilfælde ved vurderingen af, om en ordning indebærer støtte. Ifølge Domstolens dom af 14. oktober 1987 i sag 248/84 (Forbundsrepublikken Tyskland/Kommissionen)⁽¹⁾ kan Kommissionen i forbindelse med et støtteprogram indskrænke sig til at undersøge programmets nærmere indhold med henblik på at vurdere, om det som følge af sin beskaffenhed opfylder betingelserne i artikel 92, stk. 1. For at nå frem til den konklusion, at der ikke foreligger statsstøtte, måtte Kommissionen derfor i hvert enkelt tilfælde kunne udelukke, at der foreligger en økonomisk fordel og således en statsstøtte. Det må derfor konkluderes, at ordningen som følge af sin beskaffenhed resulterer i, at den identificerbare kreds af kapitalelskaber (virksomheder med indtil 250 ansatte og med hjemsted og ledelse i de nye delstater eller i Vestberlin) indrømmes en økonomisk fordel.

Hvad angår den økonomiske fordel, ville man alt andet lige i det enkelte tilfælde kunne beregne denne ved at sammenligne de betingelser, hvorpå en østtysk virksomhed eller en virksomhed i Berlin med indtil 250 ansatte kunne erhverve en kapitalandel uden eller med en skattebegunstigelse.

Det drejer sig i forbindelse med foranstaltningen om en fordel, der er indrømmet ved hjælp af statslige midler. I realiteten fører ordningen i første omfang til et tab af skatteprovenu som følge af den tidsmæssigt ubegrænsede ikke-beskatning af fortjenesten ved salget af aktivet. Denne skattefordel, der indrømmes via statslige midler, videregives til dels til støttemodtagerne på grundlag af en lovbestemmelse, som påvirker private investorers investeringsadfærd.

Som Domstolen fastslog i sin dom af 2. februar 1988 i de forenede sager 67/85, 68/85 og 70/85 (Van der Kooy/Kommissionen)⁽²⁾, kan det forhold, at køberen af kapitalandele videregiver den skattemæssige fordel til visse virksomheder, tilskrives staten som følge af den pågældende lovbestemmelse. For så vidt har foranstaltningen samme virkning som de skattelignende afgifter, der finansieres af nogle brancher, og hvis afgiftsprovenu — via et organ, der forvalter disse midler — anvendes som tilskud til visse virksomheders projekter. Disse skattelignende foranstaltninger udgør, afhængigt af anvendelsen af provenuet, ifølge Domstolens faste retspraksis,

f.eks. i dens dom af 11. marts 1992 i de forenede sager C-78/90 til C-83/90 (Compagnie commerciale/Receveur principal des douanes de la Pallice Por)⁽³⁾, en statsstøtte, da støtten til visse virksomheder kan tilskrives staten som følge af den obligatoriske indførelse af den skattelignende afgift, også selv om foranstaltningen ikke umiddelbart finansieres af statslige midler.

I det foreliggende tilfælde sker videregivelsen af den økonomiske fordel ganske vist ikke via et offentligt eller privat organ, der forvalter disse midler, og som er oprettet til at videregive disse midler, men derimod på grundlag af en statslig påvirkning af den investeringsadfærd, der udvises af private købere af kapitalandele. På grund af dens indvirkning er den økonomiske virkning af denne statslige styring sammenlignelig. Heraf følger, at videregivelsen af fordelene til visse virksomheder kan tilskrives staten som følge af den pågældende lovbestemmelse.

Foranstaltningen begunstiger også visse virksomheder, da den på den ene side i regional henseende er begrænset til virksomheder, der har deres hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller i Vestberlin, og på den anden side kun finder anvendelse på virksomheder af en bestemt størrelse, nemlig virksomheder med indtil 250 ansatte. Ganske vist kan disse virksomheder ikke efterfølgende identificeres hver for sig, men der kan dog konstateres en kreds af støttede virksomheder, som er tilstrækkeligt identificeret til, at den økonomiske fordel kan henføres til disse virksomheder. Ordningen er derfor tilstrækkelig specifik til, at den kan afgrænses fra generelle foranstaltninger, som begunstiger hele erhvervslivet i en medlemsstat og derfor ikke falder ind under anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 92, stk. 1.

Endelig truer ordningen med at fordreje konkurrencevilkårene, da virksomheder med hjemsted og ledelse i den pågældende region begunstiges i forhold til virksomheder i andre regioner i Tyskland og i andre medlemsstater. De tyske myndigheders påstand om, at støtteintensiteten i forbindelse med denne foranstaltning er meget lille for ikke at sige nul, ændrer på ingen måde disse konklusioner; ifølge Domstolens dom af 21. marts 1990 i sag C-142/87 (Belgien/Kommissionen)⁽⁴⁾ udelukker en lav støtteintensitet ikke, at støtten påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Endvidere har de tyske myndigheder ikke forpligtet sig til at anvende »de minimis«-reglen.

På grundlag heraf er Kommissionen nået frem til den konklusion, at den udvidede skattebegunstigelse på grundlag af § 52, stk. 8, i EStG til fordel for kapitalelskaber med hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller i Vestberlin, hvori der skal overtages en kapitalinteresse i forbindelse med en kapitalforhøjelse eller oprettelse af et nyt kapitalelskab (direkte eller indirekte via et holdingselskab) for at udløse skattebegunstigelsen i forbindelse med de fortjenester, der opnås ved salget af

⁽¹⁾ Sml. 1987, s. 4013, præmis 18.

⁽²⁾ Sml. 1988, s. 219.

⁽³⁾ Sml. 1992 s. I-1847, præmis 35.

⁽⁴⁾ Sml. 1990, s. I-959.

visse aktiver eller andele i kapitalselskaber, udgør en statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

V.

Den undersøgte støtteordning begunstiger erhvervelsen af andele i forbindelse med en kapitalforhøjelse eller oprettelse af et nyt kapitalselskab i virksomheder, som har indtil 250 ansatte og har hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater og i Vestberlin, og dette sker til en mere fordelagtig pris for køberen eller på andre aftalebetingelser, som er mere fordelagtige for denne, end det havde været tilfældet uden indførelsen af den pågældende bestemmelse. Derved virker ordningen til fremme for, at de pågældende virksomheders egenkapital øges.

Denne støtteordning er ikke knyttet til en nyinvestering som omhandlet i Kommissionens meddelelse vedrørende støtteordninger med regionalt sigte⁽¹⁾. Der er derimod tale om støtte af vedvarende karakter, der ydes for at afhjælpe særlige strukturelle handicap, hvilket de tyske myndigheder også udtrykkeligt bekræftede i meddelelsen. Den foreliggende støtteordning må derfor behandles som en driftsstøtte i overensstemmelse med Domstolens dom af 15. maj 1997 i sag C-278/95 (Siemens SA/Kommission)⁽²⁾.

Ifølge Kommissionens faste praksis kan der kun ydes driftsstøtte undtagelsesvis og på visse betingelser i støtteberettigede regioner efter EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), dvs. i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse (jf. pkt. 6 i Kommissionens meddelelse fra 1988 vedrørende metoden for anvendelse af artikel 93, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte⁽³⁾).

Hvad angår anvendelsen af støtteordningen i de fem østtyske delstater (Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen) besluttede Kommissionen den 18. december 1996 at give disse regioner status af regioner, der støttes i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) indtil udgangen af 1999 (N 464/93⁽⁴⁾ for perioden indtil 1996 og N 613/96⁽⁵⁾ for perioden 1997-1999). Hvad angår anvendelsen af støtteordningen på virksomheder med hjemsted og ledelse i Østberlin havde Kommissionen for perioden indtil udgangen af 1996 givet denne region den status, som gælder for regioner, der støttes i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) (N 464/93). For perioden 1997-1999 har Kommissionen besluttet, at Østberlin i betragtning af den særlige geografiske situation, den tidligere status af støtteberettiget region efter artikel 92, stk. 3, litra

a), i perioden 1994-1996 samt byens forhistorie i en periode frem til udgangen af 1999 indrømmes en overgangsstatus, hvorefter denne region sidestilles med en region, der støttes i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), således at den sidestilles med de fem nye tyske delstater (Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen) (N 613/96).

Af nedennævnte grunde kan støtteordningen i de nævnte regioner imidlertid ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet på grundlag af bestemmelsen i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a):

— Ifølge Kommissionens ovennævnte meddelelse fra 1988 kan der kun undtagelsesvis tillades driftsstøtte i de regioner, der er omfattet af artikel 92, stk. 3, litra a), nemlig hvis støtten sigter på at fremme en varig og afbalanceret udvikling af erhvervsvirksomhed. Endvidere skal støtten ifølge Kommissionens faste praksis være degressiv og tidsbegrænset.

Den foreliggende støtteordning bevirker imidlertid, at de støttede virksomheders egenkapital øges. Støtteordningen giver ikke sikkerhed for, at den kapital, som indskydes i de pågældende virksomheder, anvendes til at udvikle disse virksomheders aktiviteter i de regioner, der er støtteberettigede efter EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), og ikke i virkeligheden tilflyder virksomheder, som har deres erhvervsaktiviteter uden for en støtteberettiget region. Det kan på grundlag af denne støtteordning derfor ikke udelukkes, at virksomheder, som i økonomisk henseende hører til blandt de store virksomheder eller er uafhængige virksomheder uden for de støtteberettigede områder, begunstiges gennem støtten, uden at støtten rent faktisk fremmer den økonomiske udvikling i virksomhederne den støtteberettigede region og dermed i den støtteberettigede region selv⁽⁶⁾. Støtteordningen kan således ikke henføres under traktatens undtagelsesbestemmelser for regionalstøtte efter artikel 92, stk. 3. Endelig er ordningen ikke degressiv.

— Det er ikke udelukket, at støtteordningen anvendes på virksomheder inden for følsomme erhvervssektorer, hvor der gælder særlige regler for tildeling af statsstøtte (det drejer sig på nuværende tidspunkt om følgende sektorer: kunstfiber- og motorkøretøjsindustrien, skibsbygning, transport, landbrug, fiskeri samt de sektorer, der er omfattet af EKSF-traktaten, og stålsektorer, der ikke falder ind under EKSF-traktaten). Ifølge Kommissionens meddelelse fra 1988 må driftsstøtte imidlertid ikke føre til sektormæssig overkapacitet, som typisk findes i de nævnte følsomme sektorer.

⁽¹⁾ EFT C 31 af 3. 2. 1979, s. 9.

⁽²⁾ Sml. 1997, s. I-2507, præmis 55.

⁽³⁾ EFT C 212 af 12. 8. 1998, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT C 373 af 29. 12. 1994, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT C 288 af 23. 9. 1997, s. 5.

⁽⁶⁾ Jf. Kommissionens beslutning af 1. 10. 1997 om forlængelse af den skattemæssige investeringspræmie på 8 %, C 28/96, EFT L 73 af 12. 3. 1998, s. 38.

— Endelig kan det ikke udelukkes, at støtteordningen anvendes på virksomheder, der må anses for kriseramte ifølge rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, også selv om det på grundlag af støtteordningens udformning forekommer usandsynligt, at støtten ydes til sådanne kriseramte virksomheder⁽¹⁾. Under alle omstændigheder er støtteordningen ikke forenelig med de i rammebestemmelserne anførte betingelser for tildeling af støtte til kriseramte virksomheder.

Hvad angår anvendelsen af støtteordningen på virksomheder med hjemsted og ledelse i Vestberlin må det konstateres, at Vestberlin ifølge de ovennævnte kommissionsbeslutninger indtil 1996 kun til dels var en støtteberettiget region, mens Vestberlin i perioden 1997-1999 er helt støtteberettiget efter artikel 92, stk. 3, litra c). Støtteordningen kan derfor også anvendes på virksomheder uden for de områder, der er støtteberettigede efter artikel 92, stk. 3, litra a), dvs. i ikke-støtteberettigede regioner og støtteberettigede regioner efter EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c). Men det er som nævnt Kommissionens faste praksis, at driftsstøtte uden for de områder, der er støtteberettigede efter artikel 92, stk. 3, litra a), ikke kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet, og dette er uafhængigt af, om støtten ydes til virksomheder i følsomme sektorer eller til kriseramte virksomheder.

Støtteordningen kan derfor ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet på grundlag af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c). Endvidere har støtteordningen ikke til formål at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi eller at fremme kulturen og bevare kulturarven efter artikel 92, stk. 3. Endelig er støtteordningen ikke forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 92, stk. 2; det fremgår navnlig ikke af de oplysninger, Kommissionen har fået forelagt, at ordningen er nødvendig for at opveje de økonomiske ulemper, som Tysklands deling har forårsaget, jf. artikel 92, stk. 2, litra c).

Endvidere er det ifølge støtteordningen en forudsætning for skattebegunstigelsen, at de virksomheder, hvori kapitalandelene overtages, har deres hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller i Vestberlin. Denne bestemmelse er i strid med det forbud mod forskelsbehandling, der er indeholdt i EF-traktatens artikel 52 (etableringsfrihed).

I henhold til artikel 52 ff. ophæves begrænsningerne i etableringsfriheden. Endvidere giver artikel 52 og 58 ret til at udøve erhvervsvirksomhed gennem en afdeling eller en filial. I henhold til artikel 58 fastsættes en virksomheds statsborgerskab i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, hvorefter den er oprettet, og efter dens hjem-

sted og hovedkontor, som Domstolen konstaterede i sin dom af 28. januar 1986 i sag 270/83 (Kommissionen/Den Franske Republik)⁽²⁾. Forbuddet mod forskelsbehandling omfatter ikke kun den direkte forskelsbehandling, men også foranstaltninger med tilsvarende virkning. Ifølge EF-traktatens artikel 54, stk. 3, litra h), skal Kommissionen sikre, at etableringsvilkårene ikke fordrejes som følge af støtteforanstaltninger fra medlemsstaternes side. I medfør af denne bestemmelse og gennem sin almindelige plan for ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden fra 1962⁽³⁾ har Rådet fastsat, at bestemmelser og praksis, som alene for udlændinges vedkommende udelukker, begrænser eller stiller betingelser for beføjelsen til at udøve de rettigheder, som normalt er knyttet til udøvelse af en selvstændig erhvervsvirksomhed, skal ophæves. Til sådanne bestemmelser eller sådan praksis hører også direkte eller indirekte støtte, som ydes af staten.

Med dette forbud mod at begrænse etableringsfriheden tilsigter artikel 52 ff. bl.a., at de berørte virksomheder skal behandles på samme måde som virksomheder med hjemsted i modtagerlandet. Støtten på grundlag af den pågældende støtteordning begunstiger imidlertid kun de virksomheder, som har deres hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater og i Vestberlin. For at kunne opnå støtte ville de virksomheder, der ikke har deres hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater og i Vestberlin, være nødsaget til at flytte deres hjemsted og deres ledelse til de pågældende regioner. Derved begunstiger støtteordningen østtyske virksomheder og virksomheder i Berlin i forhold til virksomheder, der ikke har hjemsted i Tyskland, og den udgør derfor en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling efter artikel 52 ff.

Da anvendelsen af støtteordningen er udsat ved det tyske finansministeriums administrative bestemmelse af 2. januar 1996, anfører de tyske myndigheder, at støtteordningen endnu ikke har fundet anvendelse, og at der derfor endnu ikke er udbetalt nogen støtte på grundlag af denne ordning. Såfremt ordningen allerede var blevet anvendt, ville Tyskland være nødsaget til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at kræve den allerede udbetalte støtte tilbage —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Tysklands skattebegunstigelse i medfør af § 52, stk. 8, i EStG til fordel for virksomheder med indtil 250 ansatte og med hjemsted og ledelse i de nye tyske delstater eller i Vestberlin udgør statsstøtte, der i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, er uforenelig med fællesmarkedet.

⁽¹⁾ EFT C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

⁽²⁾ Sml. 1986, s. 273.

⁽³⁾ EFT 2 af 15. 1. 1962, s. 36/62.

2. Tyskland anmodes om at ophæve § 52, stk. 8, i EStG.

Artikel 2

1. Støtte, der allerede måtte være udbetalt på grundlag af den i artikel 1, stk. 1, nævnte støtteordning, er ulovlig, da den er ydet inden Kommissionens beslutning.

2. Tyskland sikrer, at eventuelt ulovligt ydet støtte tilbagebetales.

Støtten skal kræves tilbagebetalt i overensstemmelse med de nationale procedurer og bestemmelser, navnlig bestemmelserne vedrørende betaling af morarenter, idet disse renter beregnes fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte blev ydet, og på grundlag af den rentesats, der på tidspunktet for støttens tildeling blev anvendt i Tyskland som referencesats ved beregningen af subventionsækvivalenter for regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland meddeler senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. januar 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 22. juli 1998

om oplysninger, der skal forelægges ved ansøgning om vurdering af et lands epidemiologiske status med hensyn til overførbare spongiforme encephalopatii

(meddelt under nummer K(1998) 2268)

(EØS-relevant tekst)

(98/477/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 155, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) nye oplysninger, der yderligere underbygger hypotesen om, at eksponering for det agens, der fremkalder bovin spongiform encephalopati (BSE), er knyttet til en ny variant af Creutzfeldt-Jacobs sygdom (CJD) hos mennesker, er blevet offentliggjort i Det Forenede Kongerige; den 16. september 1997 konkluderede Det Forenede Kongeriges rådgivende komité for spongiform encephalopati (SEAC), at den seneste forskning har givet tungtvejende nye beviser for, at det agens, der fremkalder BSE, er identisk med det agens, der fremkalder den nye variant af CJD hos mennesker; den 18. september 1997 konkluderede Den Rådgivende Komité for Farlige Patogener (ACDP), at BSE-agenset nu bør klassificeres som et humant patogen; den 26. november 1997 vedtog Kommissionen direktiv 97/65/EF, der klassificerer BSE-agenset og andre animalske TSE-agenser i samme risikogruppe som det humane patogen, der fremkalder CJD;
- (2) Rådet opfordrede den 31. marts 1998 Kommissionen til at forelægge et forslag vedrørende specificeret risikomateriale efter de konklusioner, der blev vedtaget på mødet i Verdensorganisationen for Dyresundhed (IOE — Det Internationale Kontor for Epizootier) i maj 1998; Kommissionen bekræftede igen at have til hensigt at udarbejde et bredere EF-forslag på grundlag af artikel 100 A, som involverede både Rådet og Europa-Parlamentet; i kapitel 3.2.13 i IOE-dyresundhedskodeksen for BSE anbefales det, at der tages hensyn til den epidemiologiske status ved indførsel fra et land eller et område;
- (3) en risikovurdering baseret på alment anerkendte videnskabelige metoder kan eventuelt vise, at der i bestemte lande er betydeligt højere risiko for, at dyr eller mennesker eksponeres for overførbare spongiforme encephalopatii (TSE); en grundig epidemiologisk vurdering, der gennemføres på grundlag af fælles

normer efter en EF-procedure, vil give de nødvendige oplysninger om hvert enkelt lands status;

- (4) Den Videnskabelige Styringskomité opstillede i sin udtalelse af 23. januar 1998 en liste over faktorer, der er afgørende for den geografiske risiko i et givet geografisk område; Den Videnskabelige Styringskomité fastsatte i sin udtalelse af 19.-20. februar 1998, hvad et fuldstændigt dossier om epidemiologisk status med hensyn til TSE skal indeholde;
- (5) arbejdet bliver lettere for der lande, der skal udarbejde en ansøgning om anerkendelse af deres epidemiologiske status med hensyn til TSE, hvis oplysningerne gives i overensstemmelse med ovennævnte videnskabelige udtalelse; vurderingen af ansøgningerne bliver også lettere, hvis dataene forelægges i overensstemmelse med nævnte udtalelse;
- (6) Kommissionen vil træffe afgørelse om den epidemiologiske status på grundlag af Den Videnskabelige Styringskomité's udtalelse; derfor opfordrer Kommissionen landene til at forelægge et dossier i overensstemmelse med denne henstilling,

HENSTILLER:

1. Medlemsstaterne opfordres til så hurtigt som muligt og helst inden den 1. oktober 1998 at forelægge en ansøgning om anerkendelse af deres epidemiologiske status med hensyn til TSE på mindst et af EF's officielle sprog.
2. Medlemsstaterne bør drage omsorg for, at den dokumentation, der ledsager ansøgningen, udarbejdes og fremlægges i overensstemmelse med henstillingerne i bilaget.
3. Alle ansøgninger og anmodninger om yderligere oplysninger sendes til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Forbrugerpolitik og Beskyttelse af Forbrugernes Sundhed
GD XXIV/B.1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Tlf.: (32-2) 295 39 62, fax: (32-2) 299 63 01, e-post: tse-status@dg24.cec.be

4. Tredjelande kan også benytte sig af de muligheder, som denne henstilling giver adgang til.
5. Kommissionens tjenestegrene sørger for, at dossierne bliver vurderet og anmoder Den Videnskabelige Styringskomité om at afgive udtalelse om alle ansøgninger.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

*BILAG***Oplysninger, der skal forelægges som støtte for en ansøgning om anerkendelse af epidemiologisk status**

Alle data skal forelægges på årsbasis og helst fra 1980, men mindst fra 1988.

Ansøgerlandene skal udfolde enhver bestræbelse på at give dækkende og konsistente oplysninger. Ved en risikovurdering kan det være nødvendigt at erstatte data, der ikke forelægges eller betragtes som ufuldstændige eller utilfredsstillende, med en antagelse, som bygger på det værst tænkelige tilfælde.

Der skal forelægges oplysninger om:**1. Kvæg-, fåre- og gedepopulationernes struktur og udvikling**

- a) det absolutte antal levende dyr efter art og race på slagtningsstidspunktet
- b) dyrenes aldersfordeling efter art og race, køn og type
- c) dyrenes aldersfordeling efter art og race, køn og type på slagtningsstidspunktet
- d) dyrenes geografiske fordeling efter art og race
- e) dyrenes geografiske fordeling efter opdrætssystemer, besætningsstørrelser og produktionsformål
- f) identifikationssystem og kapacitet, når det gælder sporing af dyr.

2. Handel med dyr

- a) indførsel og udførsler
- b) handel inden for det geografiske område
- c) indførsler af embryoner og sæd
- d) anvendelse af indførte dyr og embryoner og indført sæd
- e) slagteriernes metoder til identifikation af dyr og deres oprindelse og data for disse procedurer.

3. Foder

- a) den nationale produktion af kød- og benmel og dets anvendelse pr. dyreart og opdrætssystem (navnlig andelen af nationalt produceret kød- og benmel, som kvæg, får og geder er blevet fodret med)
- b) indførsler af kød- og benmel med angivelse af oprindelsesland og dets anvendelse pr. dyreart og opdrætssystem (navnlig andelen af dette kød- og benmel, som kvæg, får og geder er blevet fodret med)
- c) udført kød- og benmel med angivelse af bestemmelsesland.

4. Forbud mod kød- og benmel

- a) udførlig beskrivelse
- b) datoer for indførelse af forbud
- c) faktisk gennemførelse, tal for kontrol og overholdelse
- d) muligheder for krydskontamination med andet foder.

5. Forbud mod specificeret bovint affald (SBO) og specificeret risikomateriale (SRM)

- a) udførlig beskrivelse
- b) datoer for indførelse af forbud
- c) faktisk gennemførelse, tal for kontrol og overholdelse.

6. *Overvågning af TSE med særlig vægt på BSE og scrapie*

- a) forekomsten af laboratoriebekræftede tilfælde af BSE og scrapie
- b) aldersfordeling, geografisk fordeling og tilfældenes oprindelseslande
- c) forekomsten af neurologiske forstyrrelser, hvor TSE ikke har kunnet udelukkes af kliniske årsager, hos alle dyrearter
- d) overvågningsmetoder og -programmer og registrering af kliniske tilfælde af BSE og scrapie, herunder uddannelse for at bevidstgøre landbrugere, dyrlæger, kontroltjenester og myndigheder
- e) incitamentter til indberetning af tilfælde, kompensationsordninger
- f) metoder til bekræftelse og registrering af mistænkte tilfælde af BSE og scrapie på laboratorier
- g) stammer af BSE- og scrapieagenser, der kan være involveret
- h) eksisterende systemer eller aktuelle planer for målrettet aktiv overvågning.

7. *Afsmeltning og foderforarbejdning*

- a) alle anvendte afsmeltnings- og foderforarbejdningssystemer
- b) arten af registre over afsmeltnings- og forarbejdningsanlæg
- c) kvantitative og kvalitative parametre for kød- og benmels- og talgproduktion i hvert enkelt forarbejdningssystem
- d) de geografiske områder, hvorfra det afsmeltede materiale stammer
- e) anvendt type råvare
- f) parametre for særskilte forarbejdningssystemer til materiale fra sunde og mistænkte dyr
- g) transport- og oplagringssystemer til kød- og benmel eller foder med indhold af kød- og benmel.

8. *BSE- og scrapierelateret udsætning*

- a) kriterierne for udsætning
  - b) tidspunktet for indførelsen af udsætningsordningen og eventuelle senere ændringer
  - c) udsatte dyr (oplysninger som angivet i punkt 1)
  - d) størrelsen af de besætninger, hvor der er foretaget udsætning af dyr.
-

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 659/97 af 16. april 1997 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2200/96, for så vidt angår interventionsordningen for frugt og grøntsager

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 100 af 17. april 1997)

Side 25, artikel 12:

i stedet for: »... artikel 10, stk. 2, ...«

læses: »... artikel 11, stk. 2, ...«.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 214/98 af 28. januar 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 411/97 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, for så vidt angår driftsprogrammer, driftsfonde og finansiel fællesskabsstøtte

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 22 af 29. januar 1998)

Side 10, artikel 1, nr. 3, stk. 3, 8. linje:

i stedet for: »... og ikke vil kunne gennemføres ...«

læses: »... men vil kunne gennemføres ...«.
